SPRAWOZDANIE SPECJALNE 21/2026 **PL**

Wdrażanie planu REPowerEU wymaga nowego impulsu

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Spis treści

Punkty

01-21 | Najważniejsze informacje o kontroli 01

01-10 | Dlaczego Trybunał skontrolował ten obszar?

11-21 | Co ustalił i zaleca Trybunał?

12-15 | Kluczowe unijne narzędzia służące do zarządzania planem REPowerEU, z których korzysta Komisja, nie zapewniają skutecznego monitorowania ani kierowania procesem wdrażania

16-17 | Instrumentu RRF – a w szczególności rozdziałów REPowerEU w ramach RRF – nie można uznać za główny element przyczyniający się do realizacji celów planu REPowerEU

18-21 | UE znacznie zmniejszyła swoją zależność od rosyjskich paliw kopalnych, ale działania REPowerEU realizowane w ramach RRF mogą jedynie w niewielkim stopniu przyczynić się do zwiększenia zdolności produkcji czystej energii i stworzenia transgranicznych połączeń międzysystemowych

22-93 | Omówienie uwag Trybunału 02

22-38 | Główne narzędzia UE służące do zarządzania planem REPowerEU, z których korzysta Komisja, nie zapewniają skutecznego monitorowania ani kierowania procesem wdrażania

22-23 | Zgodnie z zamierzeniami w ramach planu REPowerEU miano skorzystać z najważniejszych narzędzi zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu oraz narzędzi zarządzania RRF.

24-32 | Zmienione KPEiK i rozdziały REPowerEU w KPO nie wystarczą do osiągnięcia wszystkich celów i poziomów docelowych przewidzianych w planie REPowerEU

33-38 | Sprawozdania z postępów nie są wystarczającym narzędziem do kierowania wdrażaniem planu REPowerEU i jego monitorowania

39-56 | Instrumentu RRF – a w szczególności rozdziałów REPowerEU – nie można uznać za główny element przyczyniający się do realizacji celów planu REPowerEU

39-46 | Dodatkowe inwestycje uruchomione dzięki planowi REPowerEU są znacznie niższe od szacowanej kwoty koniecznych inwestycji do 2030 r. wynoszącej 300 mld euro

47-56 | W rozdziałach REPowerEU w KPO nie uwzględniono w wystarczającym stopniu pewnych wyzwań strategicznych wskazanych w ramach europejskiego semestru, w tym w odniesieniu do transgranicznych połączeń międzysystemowych

57-93 | UE znacznie zmniejszyła swoją zależność od rosyjskich paliw kopalnych, ale działania REPowerEU realizowane w ramach RRF mogą jedynie w niewielkim stopniu przyczynić się do zwiększenia zdolności produkcji czystej energii i stworzenia transgranicznych połączeń międzysystemowych

58-65 | Pomimo zmniejszenia zależności od rosyjskich paliw kopalnych UE nadal mierzy się z wyzwaniami

66-77 | Działania REPowerEU w ramach RRF, w przypadku których jasno określono poziomy docelowe, przewidują jedynie ograniczony wzrost zdolności produkcyjnych w zakresie czystej energii, głównie energii słonecznej

78-82 | W rozdziałach REPowerEU położono niewystarczający nacisk na transgraniczne połączenia międzysystemowe – stracono w ten sposób okazję, by zwiększyć efektywność jednolitego rynku energii elektrycznej i jego integrację

83-93 | W realizacji działań finansowanych z RRF i ujętych w rozdziałach REPowerEU często występują opóźnienia, ponadto dostępnych jest niewiele dowodów, które mogłyby posłużyć do oceny osiągnięć planu REPowerEU

Załączniki

Załącznik I – Informacje na temat kontroli

Załącznik II – Szacunkowe koszty podane w zatwierdzonych rozdziałach REPowerEU (UE-27, w euro, październik 2025 r.)

Załącznik III – Najważniejsze akty ustawodawcze i inicjatywy na rzecz utworzenia unii energetycznej i przeciwdziałania zmianie klimatu

Załącznik IV – Linki do dalszych informacji technicznych

Załącznik V – Inwestycje w ramach krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu (KPEiK) zgłoszone przez państwa członkowskie w dwuletnich sprawozdaniach z postępów z 2025 r. oraz w rozdziałach REPowerEU w KPO

Załącznik VI – Import ropy naftowej i gazu z Rosji (UE-27, 2021–2024)

Załącznik VII – Instrumenty finansowe jako działania w ramach RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU

Załącznik VIII – Wskaźniki wykonania REPowerEU zawarte we wniosku dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego ramy wykonania na okres po 2027 r. i istotne dla zakresu kontroli Trybunału

Załącznik IX – Działania finansowane z RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU, które zostały zbadane w toku niniejszej kontroli – realizowane w pięciu państwach członkowskich

Skróty

Glosariusz

Odpowiedzi Komisji

Kalendarium

Zespół kontrolny

01 Najważniejsze informacje o kontroli

Dlaczego Trybunał skontrolował ten obszar?

01 Inwazja Rosji na Ukrainę i jej konsekwencje geopolityczne spowodowały poważne zakłócenia w funkcjonowaniu rynków energii w UE. Zakłócenia te wynikały z dużej zależności UE od paliw kopalnych importowanych z Rosji. Przed 2022 r. Rosja była głównym dostawcą energii do UE – dostawcy rosyjscy odpowiadali za 26–27% całkowitego importu energii do UE[1]. W 2021 r. przywóz ropy naftowej z Rosji stanowił 27% przywozu do UE. Jednocześnie w 2021 r. UE sprowadziła około 155 miliardów metrów sześciennych rosyjskiego gazu, co odpowiadało ponad 40% zużycia gazu w UE i stanowiło 45% importu gazu do UE. Niektóre państwa członkowskie były zależne od rosyjskich paliw kopalnych nawet w jeszcze większym stopniu.

02 Od 2021 r. ceny gazu ziemnego w UE znacznie wzrosły. W szczytowym momencie – po rosyjskiej inwazji na Ukrainę w lutym 2022 r. – osiągnęły poziom 70 dolarów za milion brytyjskich jednostek cieplnych, a następnie od połowy 2023 r. powróciły do przedziału 9–15 dolarów. Dla porównania: przed wojną cena ta wahała się w przedziale 3–9 dolarów. Ceny gazu ziemnego w UE są znacznie wyższe niż w Stanach Zjednoczonych (zob. ***rys. 1***).

[1] „Russian energy imports fell by €6.1 billion”, Eurostat, 22 listopada 2022 r.

Rys. 1 | Miesięczne ceny gazu ziemnego w Stanach Zjednoczonych i Europie w okresie od stycznia 2017 r. do lipca 2025 r.

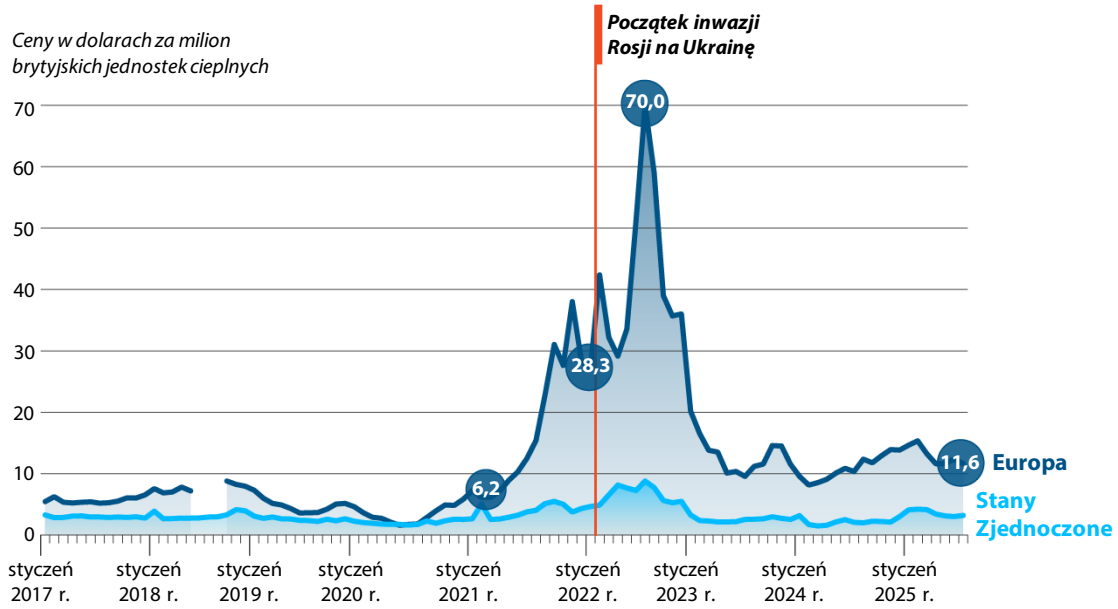

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie danych statystycznych.

03 W maju 2022 r. na wniosek Rady Europejskiej Komisja przedstawiła plan REPowerEU. Plan ten miał na celu „szybkie zmniejszenie naszej zależności od rosyjskich paliw kopalnych przez przyspieszenie transformacji w kierunku czystej energii i połączenie sił, aby osiągnąć bardziej odporny system energetyczny i prawdziwą unię energetyczną". W planie przedstawiono zestaw działań obejmujących pięć celów oraz zwiększono poziom ambicji dla niektórych kluczowych poziomów docelowych UE zawartych w pakiecie legislacyjnym „Gotowi na 55" (udział odnawialnych źródeł energii w końcowym zużyciu energii brutto w UE zwiększono do 42,5%, przewidziano dodatkowe 103 GW z odnawialnych źródeł energii słonecznej i wiatrowej, a redukcję zapotrzebowania na energię określono na 11,7%). Wkład każdego państwa członkowskiego w osiągnięcie ogólnego celu w zakresie OZE oblicza się na podstawie zasad określonych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną. Wkłady te mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia rocznych poziomów docelowych w zakresie emisji gazów cieplarnianych określonych w rozporządzeniu w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego. Komisja jest upoważniona do oceny realizacji poszczególnych poziomów docelowych. Ponadto w planie REPowerEU ponownie podkreślono znaczenie wzmocnienia transgranicznych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych (zob. również ***rys. 2***).

Rys. 2 | Cele planu REPowerEU

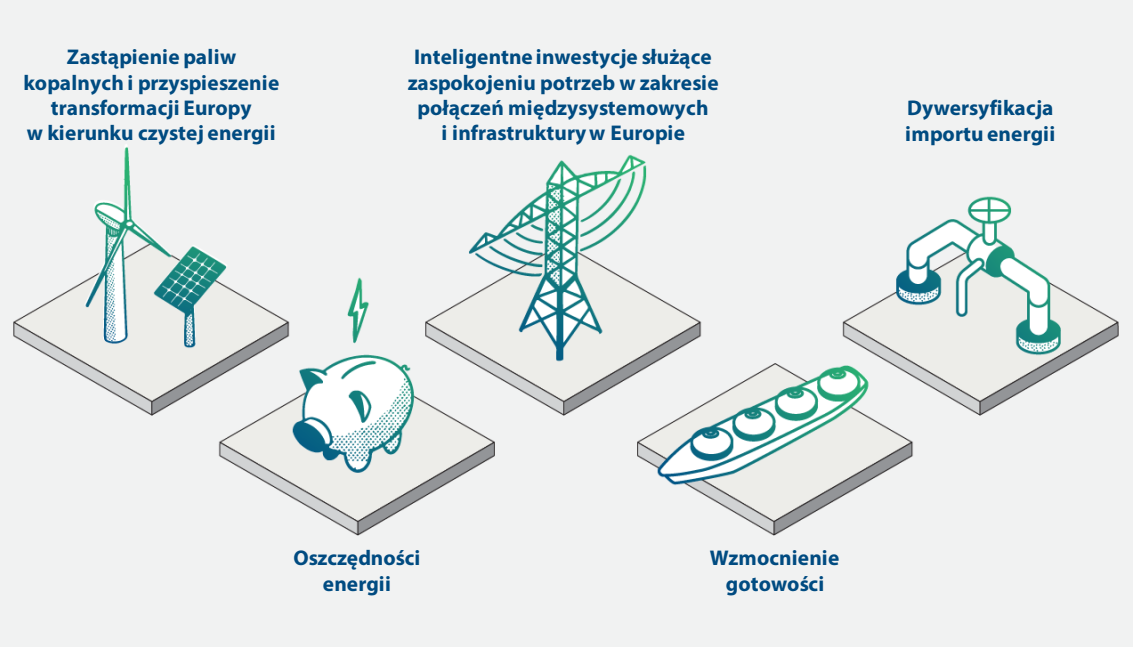

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

04 Zgodnie z ramami polityki UE w zakresie unii energetycznej i działań w dziedzinie klimatu państwa członkowskie były zobowiązane do zmiany swoich **krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu (KPEiK)** i przedłożenia zmienionych planów Komisji do połowy 2023 r. W kontekście przyjęcia w maju 2022 r. planu REPowerEU zmiany te były również konieczne, aby państwa członkowskie mogły uwzględnić wyższy poziom ambicji najważniejszych poziomów docelowych zawartych w pakiecie „Gotowi na 55”. Państwa miały obowiązek określić krajowe cele i poziomy docelowe, które musiały być bardziej ambitne niż zawarte w pierwotnych KPEiK, a także przedstawić przegląd odpowiednich strategii i działań. Na Komisji spoczywał obowiązek oceny tych celów i poziomów docelowych oraz przedstawienia zaleceń, które należało uwzględnić przy przyjmowaniu ostatecznych, zaktualizowanych planów[2]. Ostateczne zmienione KPEiK zostały ocenione zbiorczo w maju 2025 r.[3]

[2] Art. 14 rozporządzenia (UE) 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu.

[3] Zob. komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów pt. „Ogólnounijna ocena ostatecznych zaktualizowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu – realizacja unijnych celów w zakresie energii i klimatu na 2030 r.”, COM(2025) 274 final.

05 W maju 2022 r. Komisja oszacowała, że osiągnięcie ambitniejszych poziomów docelowych pakietu „Gotowi na 55” zaproponowanych w planie REPowerEU wymagałoby dodatkowych inwestycji w wysokości około 300 mld euro do 2030 r. Inwestycje te stanowiłyby uzupełnienie inwestycji niezbędnych do osiągnięcia pierwotnych poziomów docelowych przewidzianych w pakiecie „Gotowi na 55”[4].

06 W komunikacie Komisji w sprawie planu REPowerEU stwierdzono również, że Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) jest bardzo odpowiedni do realizacji pilnych priorytetów we wspólnych ramach UE. W maju 2022 r. Komisja złożyła wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie RRF[5], zgodnie z którym prawie 300 mld euro miało zostać przeznaczone na sfinansowanie planu REPowerEU, głównie przez realokację 225 mld euro niewykorzystanych środków z pożyczek w ramach RRF. Pozostałe 75 mld euro finansowania w formie dotacji miało pochodzić z dochodów ze sprzedaży na aukcjach pewnej części uprawnień w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) z rezerwy stabilności rynkowej (szacowanych na 20 mld euro) oraz z opcjonalnych przesunięć z innych instrumentów UE (50 mld euro, głównie z Funduszu Spójności) (zob. *rys. 3*).

Rys. 3 | Łączne finansowanie UE udostępnione na potrzeby planu REPowerEU ze środków RRF

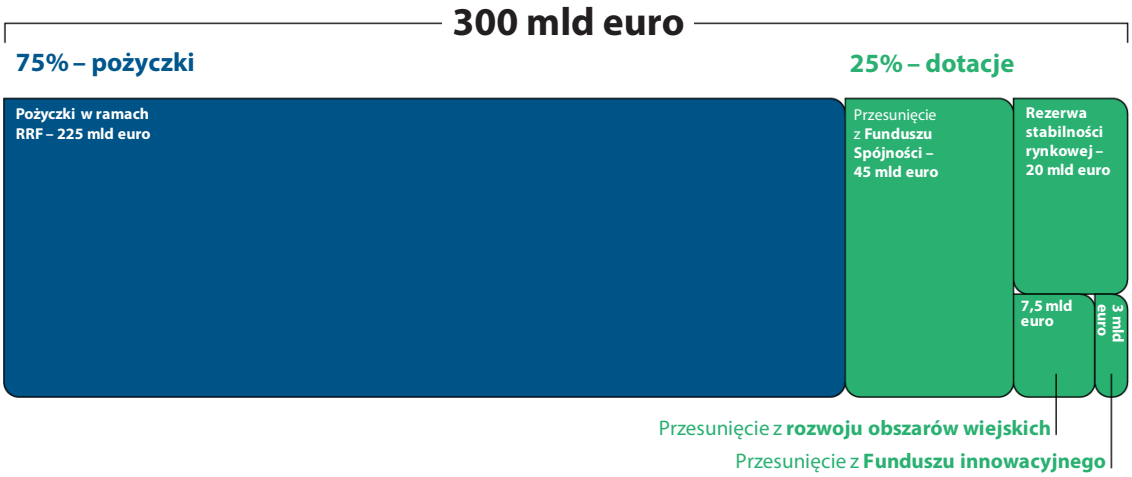

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie prezentacji przedstawionej na spotkaniu grupy roboczej ds. RRF 16 czerwca 2022 r. oraz wniosku dotyczącego zmiany rozporządzenia w sprawie RRF (COM(2022)231 final).

---

[4] SWD(2022) 230 final, s. 5.

[5] COM (2022) 231 final, wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/1060, rozporządzenie (UE) 2021/2115, dyrektywę 2003/87/WE i decyzję (UE) 2015/1814.

07 Państwa członkowskie, które chciały uzyskać finansowanie z RRF na potrzeby inwestycyjne w ramach REPowerEU, musiały przedłożyć – po 1 marca 2023 r. – zmianę krajowego planu odbudowy i zwiększania odporności (KPO) zawierającą nowy odrębny tzw. rozdział REPowerEU. Nie przewidziano żadnego konkretnego terminu na złożenie tego rozdziału. Pożyczki w ramach REPowerEU można było jednak zaciągnąć wyłącznie pod warunkiem przedłożenia rozdziałów do dnia 31 grudnia 2023 r.

08 W niniejszej kontroli Trybunał skoncentrował się na działaniach podjętych w ramach planu REPowerEU w celu uniezależnienia się od rosyjskich paliw kopalnych. Do działań tych należały:

- dywersyfikacja źródeł dostaw ropy naftowej i gazu z pominięciem dostaw z Rosji;
- przyspieszenie przejścia na czystą energię przez zwiększenie zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych;
- wzmocnienie transgranicznych międzysystemowych połączeń energetycznych.

09 W toku kontroli Trybunał ocenił realizację planu REPowerEU pod kątem wymogów określonych zarówno w zmienionych KPEiK, jak i w odpowiednich rozdziałach REPowerEU w KPO. Trybunał zbadał również, w jaki sposób inwestycje w OZE realizowane w ramach rozdziałów REPowerEU oraz inne nowe działania przewidziane w zmienionych KPEiK przyczyniły się do osiągnięcia wyższych wartości docelowych w zakresie produkcji energii ze źródeł odnawialnych i zwiększenia przepustowości połączeń międzysystemowych. Ponadto Trybunał skontrolował próbę 27 działań finansowanych z RRF (6 reform i 21 inwestycji) ujętych w rozdziałach REPowerEU pięciu państw członkowskich: Belgii, Włoch, Litwy, Polski i Rumunii.

10 Kontrolowanie planu REPowerEU ma zasadnicze znaczenie dla ustalenia, czy ten ważny unijny instrument reagowania kryzysowego funkcjonuje skutecznie. Pozwala też wskazać, w jakich obszarach można udoskonalić jego koncepcję i usprawnić wdrażanie. Dzięki zidentyfikowaniu skutecznych rozwiązań oraz niedociągnięć niniejsza kontrola dostarczy danych, które mogą pomóc w lepszym przygotowaniu przyszłych działań w dziedzinie energii na szczeblu UE. Wnioski, jakie można wyciągnąć z planu, są szczególnie istotne w obecnym kontekście, ponieważ nowe napięcia geopolityczne, takie jak narastający kryzys związany z konfliktami na Bliskim i Środkowym Wschodzie, mogą ponownie wymagać szybkich, skoordynowanych i precyzyjnie ukierunkowanych działań w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego UE. Więcej informacji na temat skontrolowanego zagadnienia, zakresu kontroli i podejścia kontrolnego można znaleźć w ***załączniku I***.

Co ustalił i zaleca Trybunał?

11 Od czasu przyjęcia **planu REPowerEU** UE zmniejszyła swoją zależność od importu rosyjskich paliw kopalnych. Inwestycje uruchomione w celu zrealizowania planu REPowerEU, głównie za pośrednictwem rozdziałów REPowerEU w KPO, są jednak niewystarczające do osiągnięcia ambitniejszych poziomów docelowych w zakresie zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz połączeń transgranicznych. Ponadto w planie REPowerEU nie przewidziano skutecznych narzędzi zarządzania służących monitorowaniu realizacji i wiarygodnemu pomiarowi wypracowanych osiągnięć. Komisja nie miała również wystarczających uprawnień, aby usprawnić wdrażanie. Ani Komisja, ani państwa członkowskie nie były w stanie przedstawić dowodów na to, czy i w jaki sposób lukę między szacowanymi potrzebami inwestycyjnymi a faktycznie podjętymi inwestycjami udało się wyeliminować za pomocą innych środków.

Kluczowe unijne narzędzia służące do zarządzania planem REPowerEU, z których korzysta Komisja, nie zapewniają skutecznego monitorowania ani kierowania procesem wdrażania

12 **W zamierzeniu przy realizacji planu REPowerEU miano wykorzystać kluczowe narzędzia przewidziane w unijnych ramach zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu.** W planie REPowerEU stwierdzono, że KPEiK „mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów REPowerEU”, i przewidziano, że Komisja będzie składać sprawozdania z postępów w realizacji REPowerEU głównie za pośrednictwem sprawozdań na temat stanu unii energetycznej i działań w dziedzinie klimatu. Te sprawozdania Komisji opierają się na sprawozdaniach z postępów w realizacji KPEiK składanych co dwa lata przez państwa członkowskie. Zgodnie z przyjętymi rozwiązaniami Komisja jest upoważniona do oceny zgodności KPEiK z rozporządzeniem w sprawie zarządzania unią energetyczną oraz do wydawania niewiążących zaleceń. Ponadto Komisja musi monitorować postępy w osiąganiu poziomów docelowych na podstawie danych przekazanych przez państwa członkowskie, których wiarygodności nie ma prawnego obowiązku weryfikować. Taka koncepcja sprawia, że te dostępne narzędzia nie zapewniają Komisji możliwości skutecznego kierowania wdrażaniem planu REPowerEU (zob. pkt *22*–*23*).

13 **Zmienione KPEiK i rozdziały REPowerEU w KPO nie wystarczą do osiągnięcia wszystkich celów i poziomów docelowych przewidzianych w planie REPowerEU.** W odniesieniu do próby 11 państw członkowskich Trybunał stwierdził, że zmienione KPEiK nie zawierały wystarczających informacji na temat tego, które działania miały na celu realizację planu REPowerEU, w jaki sposób są one finansowane ani w jaki sposób uzupełniają działania w ramach RRF zawarte w rozdziałach REPowerEU poszczególnych państw członkowskich. Kontrolerzy stwierdzili również, że nie wszystkie państwa członkowskie dokonały przeglądu swoich KPEiK w celu zaspokojenia potrzeb REPowerEU – Polska nadal tego nie uczyniła. W zmienionych KPEiK nie określono żadnych poziomów docelowych odnoszących się do uniezależnienia się od rosyjskich paliw kopalnych ani nie wprowadzono w związku z planem REPowerEU żadnych dodatkowych zobowiązań, jeśli chodzi o docelowy poziom połączeń międzysystemowych wynoszący 15%. Ponadto związek między KPEiK a rozdziałami REPowerEU w KPO jest na ogół luźny, ponieważ większość KPEiK zawiera – o ile w ogóle – ogólnikowe odniesienia do działań przewidzianych w tych rozdziałach. W związku z powyższym nie można ocenić, czy państwa członkowskie są w stanie osiągnąć poziomy docelowe przewidziane w planie REPowerEU i wypełnić znaczną lukę między szacowanymi potrzebami inwestycyjnymi a kwotami zobowiązań zaciągniętych do tej pory (zob. pkt ***24***–***26***).

14 **Ocena Komisji miała niewielki wpływ na zmienione KPEiK.** Komisja wydała zalecenia dotyczące wersji wstępnych zmienionych KPEiK przedłożonych w 2023 r. przez 20 państw członkowskich. Zalecenia te miały na celu zapewnienie zgodności tych zmienionych KPEiK z wymogami rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną. Zalecenia nie były jednak wiążące, dlatego też państwa członkowskie uwzględniły je jedynie częściowo w swoich zaktualizowanych KPEiK. Ponadto zdaniem Trybunału Komisja powinna była wydać zalecenie dla kolejnych pięciu państw członkowskich, aby lepiej dostosowały one zmienione KPEiK do celów planu REPowerEU oraz do działań ujętych w rozdziałach REPowerEU w KPO (zob. pkt ***27***–***32***).

15 **Sprawozdania z postępów w obecnej postaci nie stanowią same z siebie solidnej podstawy, która pozwalałaby Komisji monitorować działania mające na celu realizację planu REPowerEU.** Składane co dwa lata sprawozdania z postępów nie zawierają wystarczających informacji na temat aktualnego stanu działań służących realizacji planu REPowerEU. Większość sprawozdań nie zawiera informacji na temat inwestycji finansowanych ze środków prywatnych, ponieważ nie jest to wymagane na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/2299 przyjętego przez Komisję po zatwierdzeniu kwalifikowaną większością głosów państw członkowskich. Do końca 2025 r. cztery państwa członkowskie nie przedłożyły w całości drugiego dwuletniego sprawozdania, choć termin na złożenie dokumentu upłynął w marcu 2025 r. Komisja ocenia postępy na podstawie tych składanych co dwa lata sprawozdań, ale nie weryfikuje wiarygodności danych bazowych, ponieważ nie jest do tego prawnie zobowiązana. Przeprowadza jedynie w ograniczonym zakresie kontrole spójności danych. Trybunał wykrył istotne niespójności i błędy w sprawozdawczości, które zmniejszają przejrzystość i utrudniają przeprowadzanie porównań między państwami członkowskimi. W rezultacie cierpi na tym wiarygodność informacji przedstawianych w rocznym sprawozdaniu na temat stanu unii energetycznej i sprawozdaniu z postępów działań na rzecz klimatu. Ponadto w tych dwóch sprawozdaniach nie przedstawia się szczegółowo na szczeblu UE działań podjętych w celu wdrożenia planu REPowerEU ani konkretnych wypracowanych osiągnięć (zob. pkt *33*–*38* i *45*).

Zalecenie 1

Udoskonalenie narzędzi służących realizacji działań prowadzonych w ramach unii energetycznej i działań w dziedzinie klimatu

Komisja powinna wzmocnić ramy unii energetycznej i działań w dziedzinie klimatu, tak by przekształcić KPEiK z dokumentu programowego w solidne i kompleksowe narzędzie z jasnym harmonogramem oraz czytelnie określonymi obowiązkami i ramami monitorowania wyników. Powinna wskazać, że:

a) KPEiK muszą zawierać informacje na temat jasno określonych potrzeb inwestycyjnych i źródeł finansowania oraz przewidywać konkretne działania wraz z jasnymi wskaźnikami wykonania;

b) Komisja powinna wzmocnić stosowane narzędzia, aby zapewnić zgodność KPEiK z wymogami rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną oraz weryfikować wiarygodność informacji przedstawianych w sprawozdaniach monitorujących składanych przez państwa członkowskie.

Termin realizacji: w momencie przeglądu rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu.

Instrumentu RRF – a w szczególności rozdziałów REPowerEU w ramach RRF – nie można uznać za główny element przyczyniający się do realizacji celów planu REPowerEU

16 **Dodatkowe inwestycje uruchomione dzięki planowi REPowerEU są znacznie niższe od szacowanej kwoty koniecznych inwestycji do 2030 r. wynoszącej 300 mld euro.** Wynika z tego, że faktyczna kwota inwestycji uruchomionych dzięki planowi REPowerEU może okazać się niewystarczająca do osiągnięcia uzgodnionych celów lub że początkowe szacunki dokonane przez Komisję były zawyżone (bądź oba te elementy występują jednocześnie). W 2022 r. Komisja oszacowała dodatkowe potrzeby inwestycyjne na około 300 mld euro – kwota ta miała pozwolić osiągnąć pierwotnie zaproponowane cele REPowerEU, w tym ambitniejsze poziomy docelowe pakietu „Gotowi na 55". Komisja stwierdziła również, że RRF (a w szczególności rozdziały REPowerEU w KPO) był zasadniczym elementem finansowania tych inwestycji. Nie zaproponowano żadnych nowych źródeł finansowania. Z udostępnionej kwoty (blisko 300 mld euro) państwa członkowskie zaciągnęły w ramach rozdziałów REPowerEU zobowiązania jedynie na 65 mld euro, co stanowi jedynie 22% (25 mld euro w formie dotacji sfinansowanych z aukcji uprawnień do emisji i 40 mld euro w formie pożyczek). Nie dokonano żadnych przesunięć z obszaru spójności ani rozwoju obszarów wiejskich. Po ostatniej fali zmian w planach łączna kwota w kwietniu 2026 r. wyniosła 54,3 mld euro (18%). Wprawdzie Komisja przewiduje, że krajowe inwestycje publiczne i prywatne mogą wypełnić lukę między kwotą, na którą zaciągnięto zobowiązania w ramach rozdziałów REPowerEU w KPO, a szacowanymi potrzebami inwestycyjnymi w ramach całego planu REPowerEU, jednak kontrola Trybunału wykazała, że ani Komisja, ani państwa członkowskie nie były w stanie przedstawić dowodów na poparcie tego stwierdzenia. Na tym etapie nie jest jasne, w jaki sposób plan REPowerEU miałby zostać w pełni wdrożony (zob. pkt *39*–*46*).

17 **W rozdziałach REPowerEU w KPO nie uwzględniono w wystarczającym stopniu niektórych utrzymujących się problemów strategicznych wskazanych w ramach europejskiego semestru, w tym problemów związanych z transgranicznymi połączeniami międzysystemowymi.** Państwa członkowskie w dużej mierze uwzględniły 50% zaleceń cząstkowych związanych z celami REPowerEU objętymi zakresem kontroli Trybunału, a 22% – w niewielkim stopniu. 6% zaleceń nie uwzględniono wcale. Ponadto tylko dwa z dziesięciu państw członkowskich, które otrzymały w 2023 r. zalecenie krajowe dotyczące transgranicznych połączeń międzysystemowych (20%), uwzględniły działania mające na celu realizację tego zalecenia w rozdziałach REPowerEU w KPO (zob. pkt *47*–*56*).

Zalecenie 2

Uzyskanie kompleksowych, aktualnych i wiarygodnych informacji na temat istniejącej luki w finansowaniu dla wszystkich działań służących wdrożeniu planu REPowerEU

Komisja powinna zwrócić się do państw członkowskich o coroczne przekazywanie informacji na temat budżetów i źródeł finansowania wszystkich działań służących wdrożeniu planu REPowerEU.

Termin realizacji: do końca 2026 r.

UE znacznie zmniejszyła swoją zależność od rosyjskich paliw kopalnych, ale działania REPowerEU realizowane w ramach RRF mogą jedynie w niewielkim stopniu przyczynić się do zwiększenia zdolności produkcji czystej energii i stworzenia transgranicznych połączeń międzysystemowych

18 **Pomimo zmniejszenia zależności UE od rosyjskich paliw kopalnych Unia nadal mierzy się z wieloma wyzwaniami.** Plan REPowerEU doprowadził do zakazu (wprowadzonego w formie sankcji unijnych) importu paliw kopalnych z Rosji, z wyjątkiem gazu ziemnego. W związku z tym import ropy naftowej radykalnie zmalał, podobnie jak import gazu (choć w mniejszym stopniu niż w przypadku ropy naftowej). Utrzymują się jednak poważne wyzwania w tym względzie, ponieważ pewna ilość rosyjskiej ropy naftowej nadal trafia do UE pośrednio, przez państwa trzecie, a niektóre państwa członkowskie nadal importują znaczne ilości gazu ziemnego. Nowe rozporządzenie (UE) 2026/261 ustanawia prawnie wiążący stopniowy zakaz importu rosyjskiego gazu, prowadzący do całkowitego wycofania tego paliwa z rynku z końcem 2027 r. Rozporządzenie nie zawiera jednak żadnych przepisów nakładających bezpośrednie kary na państwa członkowskie, które nie będą przestrzegać zakazu. Ponadto obecne zmiany na rynkach energii uwypuklają potrzebę przyspieszenia dywersyfikacji i zapobiegania w przyszłości nadmiernej zależności od jednego dostawcy (zob. pkt *58*–*65*).

19 **Działania REPowerEU w ramach RRF, dla których jasno określono poziomy docelowe, przewidują jedynie ograniczony wzrost zdolności produkcyjnych w zakresie czystej energii, głównie energii słonecznej.** Zgodnie z szacunkami Komisji działania w ramach RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU powinny zapewnić co najmniej 20 GW dodatkowych zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych do 2026 r. Jest to mniej niż 20% planowanych dodatkowych zdolności na poziomie 103 GW oszacowanych w planie REPowerEU. Z analizy przeprowadzonej przez Trybunał wynika jednak, że jedynie w przypadku 12 z łącznej liczby 45 działań w zakresie OZE ujętych w rozdziałach REPowerEU w KPO określono jasno wymierne wartości docelowe. Wynoszą one łącznie 1,6 GW. W tym kontekście Trybunał stwierdził, że kamienie milowe i wartości docelowe RRF często służą do śledzenia wydatków lub liczby umów, ale nie uwzględnia się w nich produktów, takich jak dodatkowe utworzone zdolności produkcyjne wyrażone w MW lub GW. Utrudnia to mierzenie postępów w tworzeniu dodatkowych zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych w ramach działań finansowanych z RRF. Ponadto Trybunał stwierdził, że większość inwestycji finansowanych ze środków RRF dotyczących zwiększania zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych i ujętych w rozdziałach REPowerEU jest ukierunkowana na elektrownie słoneczne, podczas gdy elektrownie wiatrowe są niedostatecznie reprezentowane w porównaniu z szacunkowymi poziomami wskazanymi w planie REPowerEU. Wynika to głównie z długiego czasu wydawania pozwoleń i realizacji oraz sprawia, że UE pozostaje zależna od przywozu znacznych ilości paliw kopalnych (zob. pkt *66*–*76*).

20 **Nacisk położony w rozdziałach REPowerEU w KPO na transgraniczne połączenia międzysystemowe jest niewystarczający. Stracono w ten sposób okazję, by zwiększyć efektywność jednolitego rynku energii elektrycznej i poprawić jego integrację.** W praktyce projekty dotyczące transgranicznych połączeń międzysystemowych są złożone i wymagają harmonogramu realizacji, który jest znacznie dłuższy niż okres obowiązywania RRF, co utrudnia ukończenie takich projektów. Trybunał zidentyfikował zaledwie trzy działania w ramach REPowerEU dotyczące transgranicznych połączeń międzysystemowych w dwóch państwach członkowskich. Jedno z tych działań zostało później wycofane. Osiem państw członkowskich nie uwzględniło żadnych takich działań, mimo że otrzymało zalecenie cząstkowe, w którym Komisja wezwała do rozbudowy transgranicznych połączeń międzysystemowych. Szeroka definicja kryterium transgranicznego lub wielokrajowego umożliwiła jednak państwom członkowskim sklasyfikowanie 76% działań REPowerEU w ramach RRF jako spełniających wymóg, zgodnie z którym działanie musi mieć skutek bądź wymiar transgraniczny lub wielokrajowy. Tym samym znacznie przekroczono poziom docelowy wynoszący 30% określony w zmienionym rozporządzeniu w sprawie RRF. Zgodnie z oceną Trybunału większość tych działań stanowiły rutynowe działania krajowe przyczyniające się do zmniejszenia zależności od paliw kopalnych lub zapotrzebowania na energię; brak było jednak bezpośredniego wymiaru transgranicznego (zob. pkt *78*–*82*).

Zalecenie 3

Zapewnienie skutecznego wykorzystania finansowania unijnego do osiągnięcia celów planu REPowerEU w zakresie przejścia na czystą energię

Uruchamiając przyszłe unijne instrumenty finansowania, które będą wspierać działania służące osiągnięciu celów w zakresie energii i klimatu i będą dotyczyć wytwarzania czystej energii lub wzmocnienia sieci, Komisja powinna zagwarantować, że działania te:

a) będą obejmowały jasno określone, zorientowane na wyniki poziomy docelowe, wyraźnie powiązane z tymi celami;

b) zostaną poparte realistycznymi harmonogramami w ramach danego instrumentu finansowego, umożliwiającymi realizację ambitnych i złożonych działań. Powinno również zostać przewidziane wystarczające finansowanie na dalsze działania.

Termin realizacji: w momencie proponowania przyszłych instrumentów ukierunkowanych na wytwarzanie czystej energii lub wzmocnienie sieci.

Zalecenie 4

Lepsze zdefiniowanie działań transgranicznych służących osiągnięciu celów związanych z przejściem na czystą energię i lepsze zarządzanie tymi działaniami w przyszłych instrumentach finansowania

Uruchamiając przyszłe unijne instrumenty finansowania w celu wspierania działań transgranicznych służących osiągnięciu celów związanych z przejściem na czystą energię, Komisja powinna:

a) jasno określić elementy konieczne do uznania projektu za projekt prawdziwie wielokrajowy (np. projekty dotyczące połączeń międzysystemowych) i wyznaczyć indywidualne poziomy docelowe dla każdego państwa członkowskiego uczestniczącego w projekcie;

b) poprawić zarządzanie kluczowymi inwestycjami transgranicznymi z myślą o terminowej i skutecznej realizacji tych inwestycji strategicznych.

Termin realizacji: w momencie proponowania przyszłych instrumentów mających na celu wspieranie działań transgranicznych służących osiągnięciu celów związanych z przejściem na czystą energię.

21 **Dowody, na których opiera się Komisja, przeprowadzając ocenę osiągnięć wypracowanych w ramach planu REPowerEU, są niewystarczające.** Ramy wykonania RRF nie zostały zmienione w celu uwzględnienia specyfiki monitorowania i oceny rezultatów w kontekście realizacji celów planu REPowerEU. W przypadku jedynego wspólnego wskaźnika mierzącego dodatkowe zdolności produkcyjne w zakresie OZE nie ma wymogu składania odrębnych sprawozdań na temat tego, co odpowiada początkowemu poziomowi docelowemu, a co dodatkowemu poziomowi docelowemu związanemu z wprowadzeniem planu REPowerEU. Inne kluczowe cele – w szczególności zmniejszenie zależności od importu paliw kopalnych z Rosji oraz zwiększenie przepustowości transgranicznych połączeń międzysystemowych – nie są objęte żadnym wspólnym wskaźnikiem RRF. Ponadto obecny opis kamieni milowych i wartości docelowych ustanowionych dla działań finansowanych z RRF ujętych w rozdziałach REPowerEU nie zawsze umożliwia przeprowadzenie oceny ilościowej wypracowanych rezultatów bądź oddziaływania. Poza ramami RRF państwa członkowskie nie mają szczególnego obowiązku gromadzenia wiarygodnych danych na temat wypracowanych rezultatów i oddziaływania osiągniętych dzięki działaniom podjętym w ramach realizowania celów planu REPowerEU ani przekazywania tych danych Komisji. Na podstawie ustaleń z kontroli Trybunał uważa, że nie jest jasne, w jaki sposób Komisja zamierza ocenić, które ograniczenia importu rosyjskich paliw kopalnych i postępy w realizacji innych celów planu REPowerEU (np. dotyczących zdolności produkcyjnych w zakresie OZE lub połączeń międzysystemowych) można przypisać działaniom podejmowanym przez państwa członkowskie w ramach planu REPowerEU, a które należy przypisać innym działaniom bądź działaniom podjętym przed wprowadzeniem planu REPowerEU lub niezwiązanym z nim. Występują znaczne niedociągnięcia, jeśli chodzi o definiowanie mierzalnych wartości docelowych i monitorowanie rezultatów działań realizowanych w ramach RRF po 2026 r. Ponadto brak odpowiednich wskaźników REPowerEU i wiarygodnych danych na temat wyników bardzo utrudni ocenę skuteczności działań w ramach RRF służących realizacji planu REPowerEU (zob. pkt *91*–*93*).

Zalecenie 5

Opracowanie i stosowanie odpowiednich wskaźników wykonania do oceny osiągnięć w realizacji celów REPowerEU w stosownych narzędziach sprawozdawczych

Aby ocenić osiągnięcia w realizacji celów planu REPowerEU za pomocą odpowiednich narzędzi sprawozdawczych, Komisja powinna:

a) określić wskaźniki wykonania wyraźnie powiązane z odpowiednimi celami planu REPowerEU, które są wystarczająco jasne i wymierne;

b) dopilnować, by państwa członkowskie stosowały te wskaźniki i przekazywały dane spełniające wysokie standardy jakości i wiarygodności.

Termin realizacji: w momencie zmiany rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, w momencie proponowania przyszłych instrumentów dotyczących celów planu REPowerEU lub w momencie wprowadzania zmian do odpowiednich narzędzi sprawozdawczych.

02 Omówienie uwag Trybunału

Główne narzędzia UE służące do zarządzania planem REPowerEU, z których korzysta Komisja, nie zapewniają skutecznego monitorowania ani kierowania procesem wdrażania

Zgodnie z zamierzeniami w ramach planu REPowerEU miano skorzystać z najważniejszych narzędzi zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu oraz narzędzi zarządzania RRF.

22 Działania UE na rzecz utworzenia unii energetycznej i przeciwdziałania skutkom zmiany klimatu opierają się na szeregu inicjatyw odzwierciedlających cele, które zmieniały się na przestrzeni lat. W ***załączniku III*** omówiono te kluczowe inicjatywy. Głównymi elementami ram zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu są:

- **Poziomy docelowe**: UE dąży do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Wyznaczyła pośrednie poziomy docelowe na 2030 r. zakładające redukcję emisji gazów cieplarnianych o 55% w porównaniu z 1990 r. dzięki szeregowi działań w różnych obszarach lub sektorach. Te poziomy docelowe stały się prawnie wiążące na mocy Europejskiego prawa o klimacie z 2021 r. Działania w ramach REPowerEU powinny mieć na celu zwiększenie udziału OZE w końcowym zużyciu energii brutto w UE z 40% do 42,5% do 2030 r. oraz redukcję całkowitego zapotrzebowania na energię w UE o 11,7% w porównaniu z przewidywanym zużyciem energii na rok 2030 (na podstawie scenariusza odniesienia z 2020 r.). Te bardziej ambitne poziomy docelowe powinny doprowadzić do zwiększenia zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych o szacowane dodatkowe 103 GW (41 GW energii wiatrowej i 62 GW energii słonecznej)[6].

- **Kluczowe narzędzia zarządzania**: 1) krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu (KPEiK), dokumenty programowe przedłożone Komisji przez państwa członkowskie w 2019 i 2020 r. i zmienione w latach 2023–2024, nakreślające krajowe polityki i środki, które należy wdrożyć w okresie 2021–2030, aby osiągnąć założone unijne poziomy docelowe; 2) składane co dwa lata sprawozdania z postępów, które zapewniają nadzór, ponieważ pozwalają monitorować postępy we wdrażaniu KPEiK pod kątem wspomnianych wyżej poziomów docelowych; 3) sprawozdanie Komisji na temat stanu unii energetycznej i sprawozdanie z postępów działań w dziedzinie klimatu, które zawierają roczną ocenę postępów UE w realizacji przyjętych celów w zakresie klimatu i energii oraz nakreślają kolejne kroki na nadchodzący rok.

- **Role:** jak pokazano na ***rys. 4***, Komisja i współprawodawcy (Parlament Europejski i Rada) ustanowili unijne ramy prawne dotyczące unii energetycznej i działań w dziedzinie klimatu. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za osiągnięcie poziomów docelowych UE przez prowadzenie działań ujętych w KPEiK, składanie sprawozdań z postępów co dwa lata oraz aktualizację KPEiK, tak aby plany te odzwierciedlały wyższy poziom ambicji wynikający z planu REPowerEU. Komisja monitoruje realizację celów i co roku przedstawia informacje na ten temat w sprawozdaniu na temat stanu unii energetycznej i sprawozdaniu z postępów działań w dziedzinie klimatu. Komisja dysponuje również innymi środkami (np. jest upoważniona do oceny zgodności KPEiK z rozporządzeniem w sprawie zarządzania unią energetyczną oraz do wydawania niewiążących zaleceń).

[6] SWD(2022) 230 final.

Rys. 4 | Role poszczególnych podmiotów w unijnych ramach zarządzania unią energetyczną i działaniami na rzecz klimatu

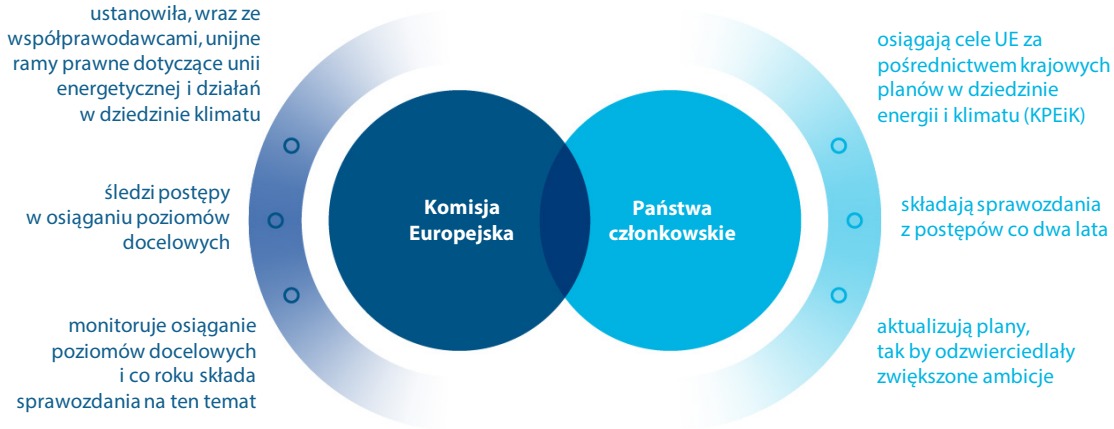

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

23 W planie REPowerEU przewidziano wykorzystanie KPEiK, składanych co dwa lata sprawozdań z postępów oraz sprawozdań na temat stanu unii energetycznej i działań w dziedzinie klimatu do planowania i monitorowania działań służących realizacji celów REPowerEU. Miało to zapewnić skuteczne włączenie planu REPowerEU do unijnych ram zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Na ***rys. 5*** przedstawiono harmonogram opracowywania i zmiany KPEiK, tak aby uwzględnić plan REPowerEU. Ponadto rozdziały REPowerEU Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) są regulowane ramami zarządzania RRF. Na ***rys. 6*** przedstawiono główne etapy przewidziane w obu modelach. Jak wyjaśniono bardziej szczegółowo w dwóch kolejnych sekcjach niniejszego dokumentu, Trybunał stwierdził, że plan REPowerEU nie został odpowiednio włączony do unijnych ram zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, ponieważ kluczowe unijne narzędzia służące zarządzaniu planem REPowerEU nie gwarantują Komisji możliwości skutecznego monitorowania wdrażania planu ani kierowania tym procesem.

Rys. 5 | Harmonogram opracowywania KPEiK oraz planu REPowerEU

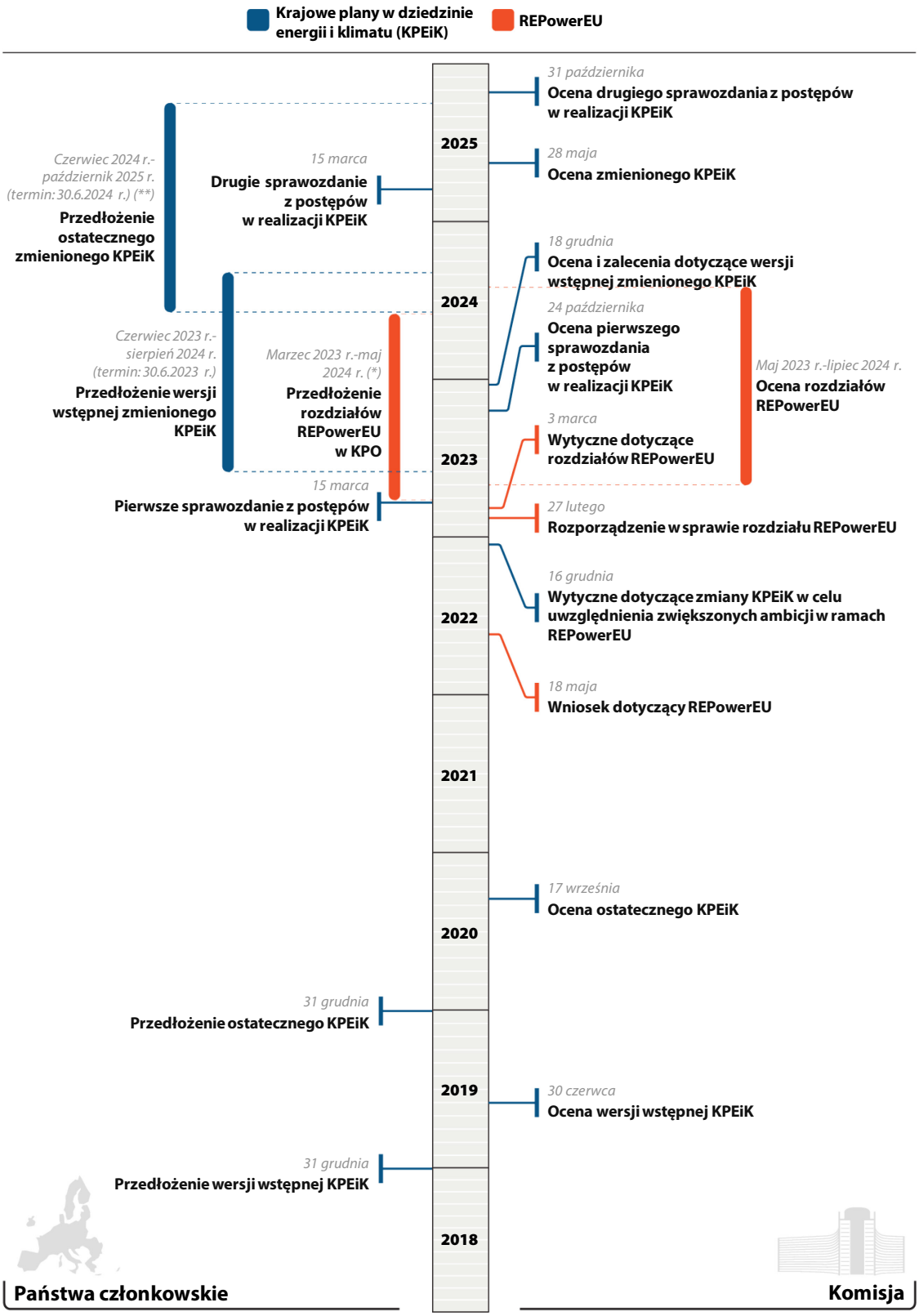

(*) Wyjątek – Bułgaria przedłożyła swój rozdział REPowerEU w kwietniu 2025 r.
(**) Wyjątek – Polska nie przedłożyła jeszcze ostatecznej wersji zmienionego KPEiK.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

Rys. 6 | Główne etapy włączania planu REPowerEU do ram zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu oraz ram zarządzania RRF

Zarządzanie unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu *(zarządzanie planem REPowerEU)*

Zarządzanie RRF *(w odniesieniu do działań ujętych w rozdziałach REPowerEU w KPO)*

	Ex ante	*Ex post*
Państwa członkowskie	aktualizują KPEiK zgodnie z planem REPowerEU i zaktualizowanymi poziomami docelowymi w zakresie OZE określonymi w rozporządzeniu w sprawie klimatu	przedkładają dwuletnie sprawozdania z postępów w realizacji KPEiK
	uwzględniają rozdziały REPowerEU w krajowych planach w ramach RRF	przesyłają półroczne sprawozdania z postępów w realizacji działań i sprawozdania dotyczącego wspólnych wskaźników RRF
Komisja	ocenia KPEiK i wydaje niewiążące zalecenia	sporządza:A) sprawozdanie na temat stanu unii energetycznej B) sprawozdanie na temat postępów działań w dziedzinie klimatu
	ocenia, a Rada zatwierdza rozdziały REPowerEU w KPO	aktualizuje tablicę wskaźników RRF i przygotowuje roczne sprawozdanie z postępów we wdrażaniu RRF

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

Zmienione KPEiK i rozdziały REPowerEU w KPO nie wystarczą do osiągnięcia wszystkich celów i poziomów docelowych przewidzianych w planie REPowerEU

24 Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu[7] KPEiK mają na celu ukierunkowanie inwestycji niezbędnych do transformacji klimatycznej i energetycznej, przyczyniając się do uruchomienia środków prywatnych i publicznych. W planie REPowerEU stwierdzono, że KPEiK „mają zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów REPowerEU”[8]. W związku z tym w wytycznych Komisji dotyczących śródokresowego przeglądu KPEiK[9] przewidziano, że państwa członkowskie powinny opisać rolę rozdziału REPowerEU w realizacji zmienionego KPEiK, umieścić odesłanie do rozdziału REPowerEU „w odniesieniu do każdej odpowiedniej polityki i działania” oraz wskazać rolę KPEiK w uzupełnianiu rozdziału REPowerEU.

25 Trybunał zbadał, w jakim stopniu plan REPowerEU wpłynął na poziomy docelowe i działania ujęte w zmienionych KPEiK. Kontrolerzy skupili się w szczególności na zmniejszeniu zależności od rosyjskich paliw kopalnych, zwiększeniu zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych i wzmocnieniu transgranicznych połączeń międzysystemowych. Trybunał ocenił również, czy Komisja mogła polegać na zmienionych KPEiK jako narzędziu zarządzania pozwalającym kierować wdrożeniem planu REPowerEU. Ponadto kontrolerzy przeanalizowali powiązania KPEiK z rozdziałami REPowerEU w KPO oraz to, czy Komisja przeprowadziła rzetelną ocenę tych powiązań.

---

[7] Rozporządzenie (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu.

[8] COM(2022) 230 final, s. 4.

[9] Zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych dla państw członkowskich dotyczących aktualizacji krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu na lata 2021–2030 (2022/C 495/02).

26 Trybunał stwierdził, że KPEiK nie były w wystarczającym stopniu zgodne z celami planu REPowerEU, a powiązanie tych planów krajowych z rozdziałami REPowerEU było słabe. Trybunał zidentyfikował przy tym pięć głównych niedociągnięć.

- Po pierwsze, nie jest jasne, czy Komisja ma pełen obraz najważniejszych potrzeb w państwach członkowskich i tego, w jaki sposób zostaną one zaspokojone, ponieważ w przypadku wielu państw członkowskich rozdziały REPowerEU w KPO zostały zatwierdzone bez konsultowania zmienionych KPEiK. Ponadto KPEiK różnią się znacznie pod względem szczegółowości i struktury pomimo standardowego spisu treści[10]. To zróżnicowanie utrudnia dokonywanie porównań między państwami i przeprowadzenie oceny przez Komisję.

- Po drugie, brak ostatecznej wersji zmienionego KPEiK dla Polski uniemożliwia dokładną ocenę postępów w osiąganiu ogólnych poziomów docelowych i celów REPowerEU. Tymczasem Polska jest największym beneficjentem środków REPowerEU w ramach RRF – otrzymała na ten cel 24,5 mld euro (38% całkowitej kwoty zobowiązań w ramach rozdziałów REPowerEU).

- Po trzecie, w większości ostatecznych zmienionych KPEiK nie określono żadnych konkretnych poziomów docelowych w zakresie zmniejszenia zależności od rosyjskich paliw kopalnych, na przykład dywersyfikacji źródeł energii. Jest to tymczasem wymagane zgodnie z planem REPowerEU. W związku z planem REPowerEU nie podjęto też żadnych dodatkowych zobowiązań dotyczących poziomu docelowego w zakresie połączeń międzysystemowych wynoszącego 15% (zob. pkt ***31***). Jedynie 16 z 27 państw członkowskich dostosowało swoje poziomy docelowe w zakresie OZE do bardziej ambitnych poziomów docelowych wynikających z planu REPowerEU (zob. pkt ***30***).

[10] Załącznik I do rozporządzenia (UE) 2018/1999.

- Po czwarte, zaledwie 15 z 27 państw członkowskich w swoich KPEiK zawarło odniesienia do działań finansowanych z RRF ujętych w rozdziałach REPowerEU w KPO. Na podstawie przeprowadzonej oceny Trybunał stwierdza, że zaledwie trzy państwa członkowskie (Węgry, Niderlandy i Portugalia) przedstawiły w swoich KPEiK wyraźne powiązania ze wszystkimi działaniami uwzględnionymi w rozdziałach REPowerEU. Ogółem w ostatecznych zmienionych KPEiK wymieniono zaledwie 35% działań realizowanych w ramach RRF ujętych w rozdziałach REPowerEU.

- Po piąte, w ostatecznych zmienionych wersjach KPEiK dobranych do próby Trybunału nie powiązano w sposób wyraźny dodatkowych nowych działań – wykraczających poza to, co zostało już ujęte w rozdziałach REPowerEU w KPO – z planem REPowerEU. Powiązanie to jest konieczne, aby zaprezentować działania o wartości 235 mld euro, które są niezbędne do osiągnięcia celów w zakresie czystej transformacji. Trybunał szczegółowo przeanalizował ostateczne zmienione KPEiK 11 państw członkowskich. Rozdziały REPowerEU tych 11 państw stanowiły 54% łącznej kwoty zobowiązań (65 mld euro). Trybunał stwierdził, że zmienione KPEiK beneficjentów ponad połowy środków, na które zaciągnięto zobowiązania w rozdziałach REPowerEU, nie zawierały pełnych kluczowych informacji na temat dodatkowych nowych działań mających na celu wdrożenie planu REPowerEU (takich jak szacowane koszty inwestycji, sposób finansowania oraz sposób, w jaki inwestycje te uzupełniają działania realizowane w ramach RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU w KPO). W związku z tym Komisja nie może mieć pełnego obrazu planowanych lub trwających inwestycji realizowanych przez państwa członkowskie w zakresie OZE lub innych powiązanych projektów energetycznych. Nie ma też pełnych informacji na temat sposobu finansowania tych inwestycji (inne fundusze unijne / krajowe, fundusze prywatne lub połączenie różnych źródeł funduszy). Ponadto nie można ocenić, czy i w jaki sposób państwa członkowskie wypełniają znaczną lukę między dodatkowymi inwestycjami niezbędnymi do wdrożenia planu REPowerEU, szacowanymi przez Komisję na 300 mld euro, a kwotą 65 mld euro, na którą zaciągnięto zobowiązania w ramach rozdziałów REPowerEU (zob. pkt ***05*** i ***44***).

27 Komisja skierowała do 20 państw członkowskich niewiążące zalecenie w sprawie lepszego dostosowania KPEiK do rozdziału REPowerEU w KPO (zob. ***tabela 1***). Komisja uznała, że sześć państw członkowskich w pełni zrealizowało otrzymane zalecenie. Z analizy przeprowadzonej przez Trybunał wynika jednak, że żadne z tych sześciu państw nie uwzględniło zalecenia dotyczącego lepszego wykazania związku między zmienionymi KPEiK a działaniami na rzecz realizacji planu REPowerEU lub rozdziału REPowerEU.

Tabela 1 | Podsumowanie zaleceń wydanych w odniesieniu do zmienionych KPEiK dotyczących powiązania z planem REPowerEU lub rozdziałami REPowerEU w KPO

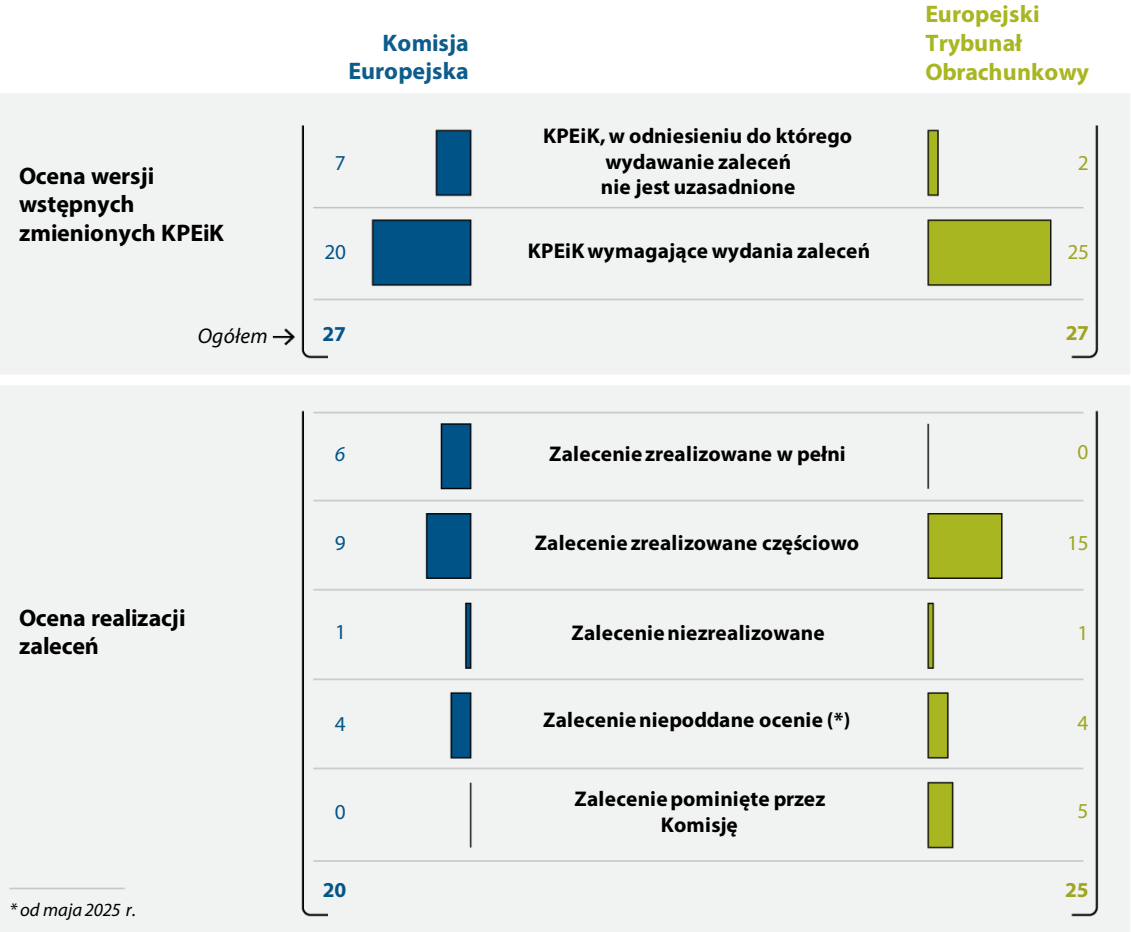

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie dokonanej przez Komisję oceny ostatecznych zmienionych KPEiK oraz przeglądu tej oceny przeprowadzonego przez Trybunał.

28 Na podstawie własnej analizy Trybunał stwierdził, że pięć z siedmiu państw członkowskich, które nie otrzymały żadnego zalecenia Komisji w sprawie projektów zmienionych KPEiK na 2023 r. (Dania, Grecja, Francja, Austria i Rumunia), nie odniosło się ani w wersji wstępnej zmienionego KPEiK, ani w ostatecznej wersji planu w sposób wyraźny do działań finansowanych z RRF ujętych w krajowych rozdziałach REPowerEU. W związku z tym zdaniem Trybunału Komisja powinna była wydać zalecenie dla tych pięciu państw członkowskich, aby lepiej dostosowały zmienione KPEiK do celów planu REPowerEU oraz działań ujętych w rozdziałach REPowerEU w KPO (zob. np. ***ramka 1***).

Ramka 1

Brak powiązania między ostateczną wersją zmienionego KPEiK a rozdziałem REPowerEU w KPO – Francja

Komisja nie wydała zalecenia dla Francji dotyczącego dostosowania wersji wstępnej zmienionego KPEiK z 2023 r. do innych instrumentów planowania, w tym do KPO i rozdziału REPowerEU. W swojej ocenie Komisja zauważyła, że w projekcie zmiany nie określono udziału finansowania z RRF i nie odniesiono się wyraźnie ani do rozdziału REPowerEU, ani do zmienionego KPO.

W 2025 r. Komisja oceniła ostateczną wersję zmienionego KPEiK i stwierdziła, że plan ten „nie obejmuje w wystarczającym stopniu najważniejszych reform i inwestycji przewidzianych w KPO, które mają przyczynić się do osiągnięcia poziomów docelowych, celów i wkładów unii energetycznej". W ocenie zauważono również, że w ostatecznej wersji zmienionego KPEiK pominięto kilka działań przewidzianych w KPO. Do pominiętych działań należało działanie dotyczące renowacji energetycznej budynków publicznych, na co przeznaczono 6,4 mld euro w formie dotacji w ramach RRF.

29 W opinii Trybunału Komisja nie przeprowadziła szczegółowej oceny, aby zweryfikować, czy zmienione KPEiK były w wystarczającym stopniu dostosowane do celów planu REPowerEU i działań finansowanych z RRF ujętych w rozdziałach REPowerEU. Kontrolerzy stwierdzili, że w przypadku ponad połowy KPEiK Komisja skoncentrowała swoją ocenę wyłącznie na ogólnym powiązaniu z KPO. Jednocześnie nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że przeanalizowała szczegółowo powiązanie z rozdziałami REPowerEU i odnośnymi działaniami finansowanymi z RRF.

30 W wyniku przyjęcia planu REPowerEU dokonano zmiany dyrektywy w sprawie energii odnawialnej, aby podnieść wiążący poziom docelowy w zakresie OZE na 2030 r. do 42,5%. Wprawdzie państwa członkowskie odnoszą się w zmienionych KPEiK do zwiększenia swoich wkładów w osiągnięcie poziomów docelowych związanych z OZE w porównaniu z pierwotnymi KPEiK opublikowanymi w 2019 r., ten wyższy poziom ambicji nie jest jednak poparty jasnymi, wymiernymi działaniami obejmującymi konkretne poziomy docelowe w postaci dodatkowych zdolności produkcyjnych, które miałyby zostać zainstalowane. Bez tych informacji nie można ocenić, czy możliwe jest osiągnięcie zwiększonych poziomów docelowych dotyczących energii słonecznej lub wiatrowej określonych w planie REPowerEU (zob. link (1) do przeprowadzonego przez kontrolerów porównania działań wdrażających KPEiK zamieszczonego w ***załączniku IV***). Ponadto w przypadku 11 z 27 państw członkowskich krajowe wkłady w osiągnięcie unijnych poziomów docelowych na 2030 r. wskazane w zmienionych KPEiK są nadal poniżej celów regulacyjnych obliczonych na podstawie zasad określonych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną[11] (zob. ***rys. 7***).

[11] Tamże, załącznik II.

Rys. 7 | Udział energii z OZE w poszczególnych państwach członkowskich – dane liczbowe w ujęciu łącznym za 2023 r. w porównaniu z ambicjami przedstawionymi w ostatecznych zmienionych KPEiK i wkładami w osiągnięcie poziomów docelowych wymaganymi na mocy przepisów

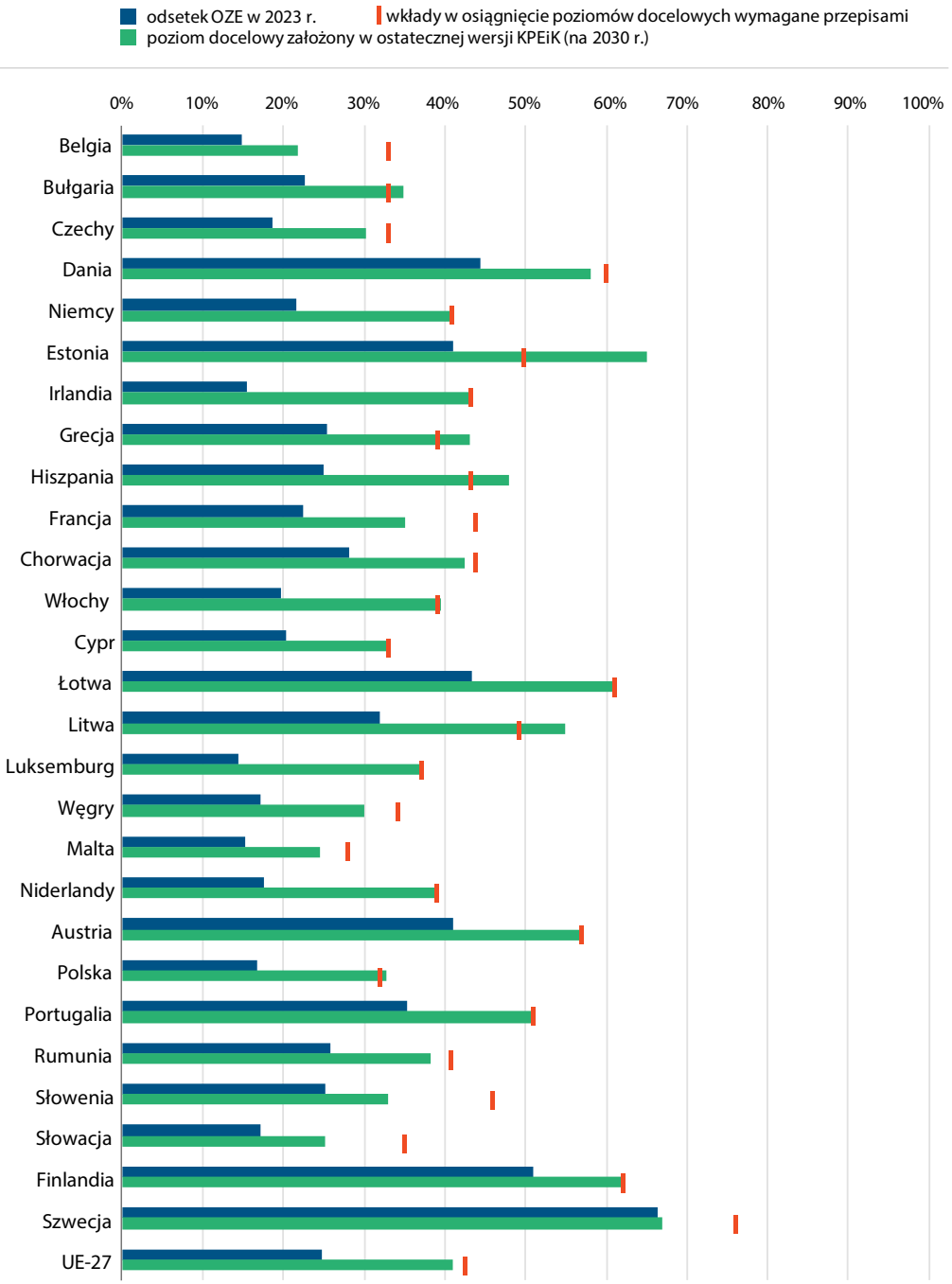

Uwaga: w momencie sporządzania ogólnounijnego sprawozdania oceniającego Estonia i Polska przedstawiły zaktualizowane dane liczbowe oparte na wersjach ostatecznych KPEiK, które były dostępne do publicznej konsultacji (ale nie zostały jeszcze oficjalnie przedłożone). W przypadku Belgii dane pochodzą z wersji wstępnej zmienionego KPEiK, ponieważ nie przedłożono Komisji ani ostatecznej wersji KPEiK, ani wstępnie zaktualizowanych danych liczbowych.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie ogólnounijnej oceny ostatecznych wersji zmienionych KPEiK.

31 Wreszcie analiza przeprowadzona przez Trybunał wykazała, że plan REPowerEU nie miał żadnego istotnego wpływu na poziomy docelowe wskazane w zmienionych KPEiK w odniesieniu do uniezależnienia się od importu rosyjskich paliw kopalnych lub wzmacniania transgranicznych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych (zob. link (2) do przeprowadzonego przez kontrolerów porównania poziomów docelowych w dziedzinie energii i klimatu 27 państw członkowskich UE zamieszczonego w ***załączniku IV***).

- Żadne państwo członkowskie nie podjęło wyraźnego zobowiązania do osiągnięcia jakichkolwiek ilościowych poziomów docelowych, jeśli chodzi o zmniejszenie udziału importu rosyjskich paliw kopalnych. W istocie niektóre zmienione KPEiK zawierają jeszcze mniej szczegółów na ten temat niż wcześniejsze wersje planów z 2019 r. (zob. przykład w ***ramce 2***).

- 12 państw członkowskich[12] przekroczyło już wymóg regulacyjny dotyczący transgranicznych połączeń międzysystemowych wynoszący 15%. Ma on zostać spełniony do 2030 r., jednak w przypadku tych państw spełnienie tego wymogu nastąpiło przed przyjęciem planu REPowerEU i nie było jego efektem. Spośród pozostałych 15 państw członkowskich żadne nie podjęło dodatkowych zobowiązań w tym zakresie, a w przypadku wielu z nich wymóg ten może nie zostać spełniony. Ma on tymczasem zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów REPowerEU.

Ramka 2

W zmienionym KPEiK zawarto mniej informacji na temat stopniowego odchodzenia od importu rosyjskiego gazu niż w wersji planu z 2019 r. – przypadek Węgier

Po dokonaniu oceny projektu zmienionego KPEiK Komisja zaleciła Węgrom przedstawienie bardziej szczegółowych informacji, w tym na temat planów dywersyfikacji w celu uniezależnienia się od importu gazu z Rosji. Węgry nie zastosowały się do tego zalecenia, a nawet przekazały mniej informacji niż w KPEiK z 2019 r. W ostatecznej wersji zmienionego KPEiK wspomniano o celu, jakim jest dywersyfikacja dostaw energii, ograniczenie importu rosyjskich paliw kopalnych i zachęcanie do zmniejszenia zapotrzebowania, ale nie przedstawiono już możliwych alternatywnych scenariuszy dywersyfikacji importu gazu. W tabeli zawartej w pierwotnym KPEiK z 2019 r. Węgry przewidywały, że we wszystkich scenariuszach import z Rosji utrzyma się na stałym poziomie 3 mld m^3 rocznie pomimo zmieniających się w zależności od scenariusza alternatywnych źródeł dostaw.

[12] Dania, Estonia, Chorwacja, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Słowenia, Szwecja.

32 Kolejny przegląd KPEiK będzie odnosił się do okresu po 2030 r. i zostanie przeprowadzony w ramach przyszłego przeglądu rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną. W związku z tym w obecnej sytuacji Komisja nie będzie w stanie sprawdzić, czy państwa członkowskie wyeliminują opisane powyżej uchybienia.

Sprawozdania z postępów nie są wystarczającym narzędziem do kierowania wdrażaniem planu REPowerEU i jego monitorowania

33 Komisja monitoruje postępy w realizacji celów pakietu „Gotowi na 55” za pośrednictwem sprawozdań na temat stanu unii energetycznej i sprawozdań z postępów działań na rzecz klimatu. Oba te rodzaje sprawozdań opierają się bezpośrednio na danych przekazywanych przez państwa członkowskie w składanych co dwa lata sprawozdaniach z postępów w realizacji KPEiK. Dodatkowym dokumentem uzupełniającym jest sprawozdanie sporządzone po trzech latach wdrażania planu REPowerEU. Odbyły się dwa dwuletnie cykle sprawozdawcze (marzec 2023 r. i marzec 2025 r.), ale terminowość składania sprawozdań pogorszyła się. W 2025 r. zaledwie trzy państwa członkowskie przedłożyły sprawozdanie z postępów w terminie (siedem państw uczyniło to w 2023 r.), a do grudnia 2025 r. cztery państwa[13] nadal nie dostarczyły pełnego sprawozdania, w tym wszystkich 23 obowiązkowych załączników.

[13] Belgia, Węgry, Austria, Rumunia.

34 W odróżnieniu od KPEiK w przypadku dwuletnich sprawozdań z postępów Komisja nie jest prawnie zobowiązana do weryfikacji wiarygodności danych, tymczasem musi je wykorzystać do oceny postępów w osiąganiu unijnych i krajowych poziomów docelowych. Większość sprawozdań nie zawiera informacji na temat inwestycji finansowanych ze środków prywatnych, ponieważ nie jest to wymagane na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2022/2299. Przeprowadzona przez Trybunał analiza sprawozdań dziewięciu państw członkowskich[14] (łącznie te dziewięć państw odpowiadało za 99,9% zgłoszonych inwestycji prywatnych – zob. ***załącznik V***) wykazała poważne niespójności w ośmiu dwuletnich sprawozdaniach z postępów. Uwaga ta odnosi się w szczególności do danych przekazanych przez Niemcy (zob. przykład w ***ramce 3*** i pkt ***45***). Ponadto Trybunał stwierdził, że cztery państwa członkowskie[15] przedłożyły puste tabele[16] sprawozdawczości finansowej, tj. nie przekazały nawet obowiązkowych informacji (zob. ***załącznik V***). W związku z tym dwuletnie sprawozdania z postępów nie mogą służyć jako wiarygodna podstawa monitorowania działań wdrażających plan REPowerEU.

Ramka 3

Niekompletne informacje i zawyżone koszty inwestycji w dwuletnich sprawozdaniach z postępów – przypadek Niemiec

W drugim dwuletnim sprawozdaniu z postępów z 2025 r. Niemcy zgłosiły faktyczne i planowane prywatne i publiczne inwestycje w działania przewidziane w KPEiK na łączną kwotę 557,7 mld euro, co stanowi ponad 70% wszystkich inwestycji zgłoszonych przez 27 państw członkowskich (zob. ***załącznik V***).

Trybunał wykrył jednak szereg uchybień w danych wykazanych w sprawozdaniu złożonym przez władze niemieckie. Uchybienia te doprowadziły do zawyżenia kwoty planowanych inwestycji i faktycznych osiągnięć:

- przekazano informacje finansowe jedynie w odniesieniu do 11% polityk i działań objętych KPEiK, tj. 30 z 266;
- zadeklarowano przyszłe inwestycje (począwszy od 2024 r.) na łączną kwotę 360 mld euro, z czego 320 mld euro (88,9%) dotyczyło programu pomocy państwa realizowanego w latach 2016–2022 i obejmowało faktyczne inwestycje na kwotę około 9,5 mld euro, tj. jedynie 3% zgłoszonych kosztów;
- w odniesieniu do innego działania Niemcy zgłosiły inwestycje szacowane na 288 mld euro, w tym kwotę 60 mld euro, która została już wydana do 2023 r. Przewidywane inwestycje w ramach tego działania po 2023 r. wynoszą jednak zero.

[14] Niemcy, Francja, Cypr, Litwa, Niderlandy, Węgry, Polska, Słowenia i Słowacja.

[15] Czechy, Irlandia, Włochy i Austria.

[16] Załącznik XIII do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/2299.

35 Ani w sprawozdaniu na temat stanu unii energetycznej za 2025 r., ani w sprawozdaniach na temat działań w dziedzinie klimatu nie przedstawiono szczegółowego opisu postępów w realizacji działań służących wdrożeniu planu REPowerEU pod względem osiągania celów lub wypracowywania konkretnych osiągnięć. W innej ocenie sprawozdań z postępów w realizacji KPEiK z 2025 r.[17] przeprowadzonej przez Europejską Agencję Środowiska zwrócono uwagę na coraz częstsze opóźnienia, mniejszą ilość informacji finansowych, ograniczony zakres polityk i działań objętych sprawozdaniami oraz niespójności ujawnione w wyniku przeprowadzonej przez Komisję kontroli poprawności danych dotyczących planowanych, wdrożonych i pozostałych do zrealizowania inwestycji.

36 W opublikowanym w czerwcu 2025 r. sprawozdaniu pt. „REPowerEU – 3 years on" również przeszacowano postępy, przypisując wdrożeniu planu REPowerEU osiągnięcia wynikające z wcześniejszych lub niepowiązanych z planem projektów. Tak jest na przykład w przypadku odłączenia krajów bałtyckich od poradzieckiej sieci energetycznej (zob. przykład w ***ramce 7***). Podobnie wzrostu zdolności produkcyjnych w zakresie energii wiatrowej w 2024 r. nie można przypisać planowi REPowerEU, biorąc pod uwagę typowy czas realizacji tego rodzaju projektów wynoszący od siedmiu do ośmiu lat. W kwietniu 2026 r. – już po zakończeniu prac w ramach niniejszej kontroli – Komisja opublikowała sprawozdanie z postępów w realizacji planu REPowerEU cztery lata po jego przyjęciu. W sprawozdaniu występuje jednak takie samo niedociągnięcie jak we wspomnianym wyżej wcześniejszym sprawozdaniu – wprawdzie przedstawiono w nim postępy w realizacji celów REPowerEU, ale nie oceniono, w jakim stopniu zgłoszone osiągnięcia można przypisać działaniom w ramach planu REPowerEU, a w jakim stopniu działaniom prowadzonym w ramach wcześniej istniejących polityk bądź też innym czynnikom.

37 Trybunał zauważył również, że w swojej ocenie rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną[18] Komisja zidentyfikowała już większość wspomnianych wyżej uchybień w odniesieniu do pierwotnych wersji KPEiK oraz w odniesieniu do pierwszej rundy dwuletnich sprawozdań z postępów (z marca 2023 r.)[19]. W przypadku drugiej rundy dwuletnich sprawozdań z postępów (z marca 2025 r.) Trybunał wykrył te same uchybienia, a także dodatkowe problemy. Komisja nie była jeszcze w stanie rozwiązać tych problemów; zamierza zająć się nimi w ramach kolejnego przeglądu rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną i powiązanego rozporządzenia wykonawczego.

---

[17] „Overview of Reported Integrated National Climate and Energy Policies and Measures in Europe in 2025".

[18] Art. 45 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

[19] COM(2024) 550 final z 11.9.2024 r.

38 Trybunał stwierdził, że same ramy zarządzania są jedynie częściowo skuteczne w odniesieniu do obszarów objętych zakresem niniejszej kontroli. Ponadto powiązanie między zmienionymi KPEiK a rozdziałami REPowerEU w KPO nie było wystarczające. KPEiK oraz sprawozdania z postępów, które miały być kluczowymi narzędziami zarządzania pozwalającymi kierować wdrażaniem planu REPowerEU i je monitorować, nie spełniły swojego zadania.

Instrumentu RRF – a w szczególności rozdziałów REPowerEU – nie można uznać za główny element przyczyniający się do realizacji celów planu REPowerEU

Dodatkowe inwestycje uruchomione dzięki planowi REPowerEU są znacznie niższe od szacowanej kwoty koniecznych inwestycji do 2030 r. wynoszącej 300 mld euro

39 Komisja oszacowała, że osiągnięcie bardziej ambitnych poziomów docelowych pakietu „Gotowi na 55" wynikających z planu REPowerEU wymagałoby środków w wysokości około 300 mld euro do 2030 r.[20] Komisja stwierdziła, że RRF jest centralnym elementem finansowania planu REPowerEU[21]. Na tej podstawie we wniosku dotyczącym zmiany rozporządzenia w sprawie RRF przewidziano prawie 300 mld euro na finansowanie działań służących realizacji planu REPowerEU. Środki miały pochodzić przede wszystkim z realokacji funduszy UE już udostępnionych państwom członkowskim (głównie niewykorzystanych pożyczek w ramach RRF – 225 mld euro). Obejmowałyby one również 75 mld euro w formie dotacji sfinansowanych głównie ze sprzedaży na aukcjach uprawnień do emisji gazów cieplarnianych z rezerwy stabilności rynkowej (20 mld euro), a także opcjonalne przesunięcia środków z innych instrumentów UE, takich jak polityka spójności lub rozwój obszarów wiejskich (do 50 mld euro) (zob. ***rys. 3***).

40 Kontrolerzy przeanalizowali, czy państwa członkowskie korzystały z tych możliwości i czy plan REPowerEU uruchomił dodatkowe inwestycje publiczne lub prywatne, w tym za pośrednictwem działań w ramach RRF lub KPEiK.

---

[20] SWD(2022) 230 final, s. 5.

[21] REPowerEU, Komisja Europejska.

41 Trybunał zauważył już w opinii 04/2022, że pierwotne klucze przydziału środków z RRF nie odzwierciedlały potrzeb i celów związanych z REPowerEU, takich jak różny stopień uzależnienia od importu energii z Rosji lub bardzo różny udział OZE w koszyku energetycznym. Dodanie na późniejszym etapie – w toku zmiany rozporządzenia w sprawie RRF[22] – kryterium dotyczącego paliw kopalnych przyniosło pewną poprawę, ale tylko częściowo uwzględniło uwagi Trybunału. Kontrolerzy ostrzegali również, że udostępnienie środków finansowych w dużej mierze zależy od tego, czy państwa członkowskie zaciągną niewykorzystane pożyczki w ramach RRF lub przesuną środki z innych obszarów polityki UE.

42 W ramach rozdziałów REPowerEU państwa członkowskie zaciągnęły zobowiązania na jedynie 65 mld euro (22%) z udostępnionych 300 mld euro, z czego 25 mld euro w formie dotacji (sfinansowanych głównie z aukcji w ramach ETS). Nie dokonano żadnych przesunięć środków UE, które zostały już udostępnione państwom członkowskim, na przykład w obszarze spójności i rozwoju obszarów wiejskich. Tylko osiem państw członkowskich skorzystało z pożyczek w ramach RRF (zob. ***tabela 2*** i szczegółowe informacje w ***załączniku II***). Po ostatniej fali zmian w planach łączna kwota w kwietniu 2026 r. wyniosła 54,3 mld euro (18%). Ponadto istnieje ryzyko, że kwota, na którą obecnie zaciągnięto zobowiązania, może ulec dalszemu zmniejszeniu (zob. pkt ***85***).

Tabela 2 | REPowerEU – udostępnione środki finansowe w porównaniu z faktyczną alokacją (w mld euro)

	Dotacje	Kredyty i pożyczki	Ogółem
Dostępne fundusze	75	225	**300**
Faktycznie zaciągnięte zobowiązania	24,7	29,6	**54,3**
% faktycznych zobowiązań względem dostępnych środków	*33%*	*13%*	*18%*

Uwaga: kwoty podano w mld euro.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie planu REPowerEU według stanu na październik 2025 r.

43 Szacunki Komisji, w których przewidziano kwotę 300 mld euro, opierały się na modelu makroekonomicznym, a nie na precyzyjnym oszacowaniu potrzeb inwestycyjnych we współpracy z państwami członkowskimi. Komisja nie dysponowała szczegółowym wykazem inwestycji wymaganych do wdrożenia planu REPowerEU w poszczególnych państwach członkowskich.

[22] Rozporządzenie (UE) 2023/435.

44 Wprawdzie Komisja przewiduje, że krajowe inwestycje publiczne i prywatne mogą wypełnić lukę między kwotą, na którą zaciągnięto zobowiązania w ramach rozdziałów REPowerEU (54,3 mld euro), a szacowanymi potrzebami inwestycyjnymi w ramach całego planu REPowerEU (300 mld euro), nie była jednak w stanie przedstawić żadnych konkretnych dowodów na poparcie tego stwierdzenia. Szacowane koszty inwestycji w ramach REPowerEU określone ilościowo w KPEiK lub zgłoszone w dwuletnich sprawozdaniach z postępów znacznie odbiegają od pierwotnie oszacowanych potrzeb (zob. link (1) do przeprowadzonego przez kontrolerów porównania działań wdrażających KPEiK – 2024 r. w porównaniu z 2019 r. – zamieszczonego w ***załączniku IV***). Biorąc pod uwagę ogólny brak konkretnych danych budżetowych w większości KPEiK, nie jest możliwe wiarygodne oszacowanie wartości pieniężnej tych działań ani ich dokładnych źródeł finansowania.

45 Jest mało prawdopodobne, aby informacje te były dostępne nawet retrospektywnie, ponieważ nie ma obowiązku podawania informacji na temat finansowania prywatnego w dwuletnich sprawozdaniach z postępów w realizacji KPEiK[23]. Dziesięć z 21 państw członkowskich (Austria, Bułgaria, Czechy, Finlandia, Irlandia, Włochy, Łotwa, Luksemburg, Słowenia, Szwecja) nie zgłosiło żadnych danych liczbowych, natomiast pozostałe 11 zgłosiło łączną kwotę 132 mld euro finansowania prywatnego, z czego 88,5% tej kwoty przypadało na same Niemcy (zob. ***załącznik V***). Z analizy przeprowadzonej przez Trybunał wynika, że dane te nie są wiarygodne (jak wyjaśniono w pkt ***34*** i ***ramce 3***).

46 W związku z powyższym nie jest jasne, czy państwa członkowskie zaspokajają potrzeby inwestycyjne, które nie są finansowane z RRF, a jeśli planują to zrobić, w jaki sposób zamierzają finansować te inwestycje. Może to oznaczać, że faktyczne inwestycje uruchomione w wyniku planu REPowerEU okażą się niewystarczające do osiągnięcia wszystkich celów REPowerEU ze względu na brak finansowania – w rezultacie znacznie zmniejszyłoby się oddziaływanie planu REPowerEU. Może to również oznaczać, że początkowe szacunki dokonane przez Komisję zostały zawyżone bądź że oba te elementy występują jednocześnie.

[23] Art. 1 rozporządzenia wykonawczego 2022/2299 i załącznik XIII do tego rozporządzenia.

W rozdziałach REPowerEU w KPO nie uwzględniono w wystarczającym stopniu pewnych wyzwań strategicznych wskazanych w ramach europejskiego semestru, w tym w odniesieniu do transgranicznych połączeń międzysystemowych

47 W kontekście europejskiego semestru i na podstawie szczegółowej analizy przeprowadzonej przez Komisję Rada przyjmuje zalecenia dla poszczególnych krajów i zwraca się do zainteresowanych państw członkowskich o podjęcie działań w celu rozwiązania wykrytych problemów strukturalnych. W rozporządzeniu w sprawie RRF nałożono wymóg, aby reformy i inwestycje ujęte w KPO – a tym samym również w rozdziałach REPowerEU – przyczyniały się do rozwiązania wszystkich problemów lub „znacznej części" problemów wskazanych w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów[24]. Trybunał ocenił, w jakim stopniu działania ujęte w rozdziałach REPowerEU w KPO stanowiły odpowiedź na problemy wskazane w zaleceniach cząstkowych odnoszących się do celów REPowerEU objętych zakresem kontroli Trybunału („zalecenia cząstkowe dotyczące REPowerEU").

48 Trybunał zauważył już wcześniej, że ani rozporządzenie w sprawie RRF, ani Komisja nie określają, co składa się na „znaczną część" zaleceń dla poszczególnych krajów, ani czy wymóg ten musi być spełniony w odniesieniu do każdego obszaru polityki, czy też w odniesieniu do KPO jako całości[25]. Oznacza to, że każda ocena tego, czy inwestycje i reformy zawarte w KPO uwzględniają znaczną część zaleceń dla poszczególnych krajów, pozostaje w pewnej mierze kwestią uznaniową.

49 W latach 2022 i 2023 wszystkie państwa członkowskie otrzymały zalecenia cząstkowe związane z REPowerEU. Trybunał zidentyfikował 105 zaleceń cząstkowych dotyczących celów REPowerEU objętych zakresem niniejszej kontroli (zob. ***załącznik IV***). Na potrzeby analizy Trybunał pogrupował te zalecenia na lata 2022 i 2023 według obszarów tematycznych (zob. ***tabela 3***).

---

[24] Art. 18 ust. 4 lit. b) i art. 19 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/241.

[25] Sprawozdanie specjalne 21/2025, pkt 34.

Tabela 3 | Zalecenia cząstkowe dotyczące REPowerEU objęte zakresem kontroli Trybunału, 2022 i 2023 r.

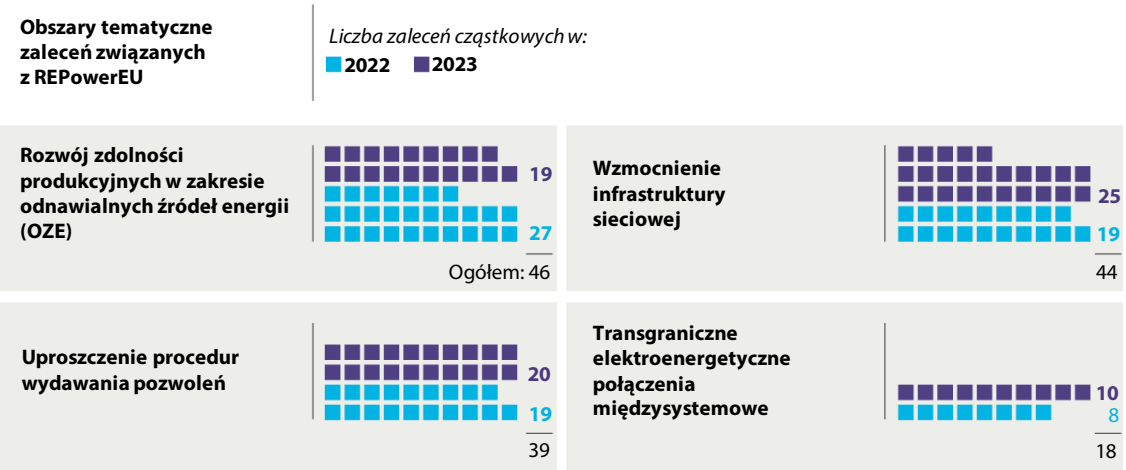

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie głównego obszaru, do którego odnosiły się zalecenia dotyczące REPowerEU.

Uwaga: niektóre zalecenia cząstkowe obejmują więcej niż jeden obszar tematyczny.

50 Z analizy przeprowadzonej przez Trybunał wynika, że rozkład tych zaleceń cząstkowych w poszczególnych obszarach tematycznych różnił się w latach 2022–2023. W szczególności:

- w zaleceniach cząstkowych z 2022 r. wskazano, aby wszystkie państwa członkowskie przyspieszyły wdrażanie rozwiązań w zakresie energii odnawialnej (przy czym zwracano uwagę na pewne szczególne aspekty w zależności od specyfiki danego państwa członkowskiego);
- większość zaleceń cząstkowych dla poszczególnych krajów z 2023 r. była bardziej szczegółowa i koncentrowała się na zobowiązaniu państw członkowskich do wzmocnienia infrastruktury sieciowej i priorytetowego przyspieszenia wydawania zezwoleń na instalacje wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych, ponieważ powolne i złożone procesy wydawania zezwoleń utrudniają rozwój takich instalacji;
- w 2023 r. ponad jedna trzecia państw członkowskich (dziesięć) otrzymała zalecenia cząstkowe, w których zalecono zwiększenie inwestycji w transgraniczne elektroenergetyczne połączenia międzysystemowe.

51 Do listopada 2025 r. państwa członkowskie uwzględniły w rozdziałach REPowerEU 267 działań (173 inwestycje i 94 reformy). 96 z tych działań finansowanych z RRF (48 reform i 48 inwestycji) dotyczyło trzech celów REPowerEU objętych niniejszą kontrolą (zob. pkt *08*).

52 Trybunał ocenił, w jakim stopniu wspomniane 96 działań finansowanych z RRF było ukierunkowanych na zidentyfikowane problemy związane z REPowerEU. Trybunał oparł swoją ocenę na opisie poszczególnych działań oraz na odpowiednich kamieniach milowych i wartościach docelowych zawartych w załącznikach do decyzji wykonawczej Rady. Każde zalecenie cząstkowe kontrolerzy przypisali do jednej z pięciu kategorii opisanych w sprawozdaniu specjalnym Trybunału na temat wsparcia z RRF na rzecz otoczenia biznesowego[26].

53 Z analizy przeprowadzonej przez Trybunał wynika, że łącznie działania w ramach RRF odnosiły się do 72% zaleceń cząstkowych istotnych w kontekście REPowerEU, przy czym stopień uwzględnienia tych zaleceń był zróżnicowany: 50% uwzględniono w znacznym stopniu, a 22% – w niewielkim stopniu. Trybunał odnotowuje również, że żadne z zaleceń cząstkowych nie zostało w pełni uwzględnione w działaniach w ramach RRF. Jeśli chodzi o 28% zaleceń cząstkowych, które nie zostały uwzględnione w żadnym działaniu ujętym w rozdziałach REPowerEU w KPO, w przypadku większości z nich (22%) osiągnięto już znaczne postępy lub pełne wdrożenie w 2025 r. bez konieczności podejmowania jakichkolwiek działań w ramach RRF (zob. *rys. 8*).

Rys. 8 | Zakres, w jakim zalecenia cząstkowe dotyczące REPowerEU objęte zakresem kontroli Trybunału zostały uwzględnione w rozdziałach REPowerEU

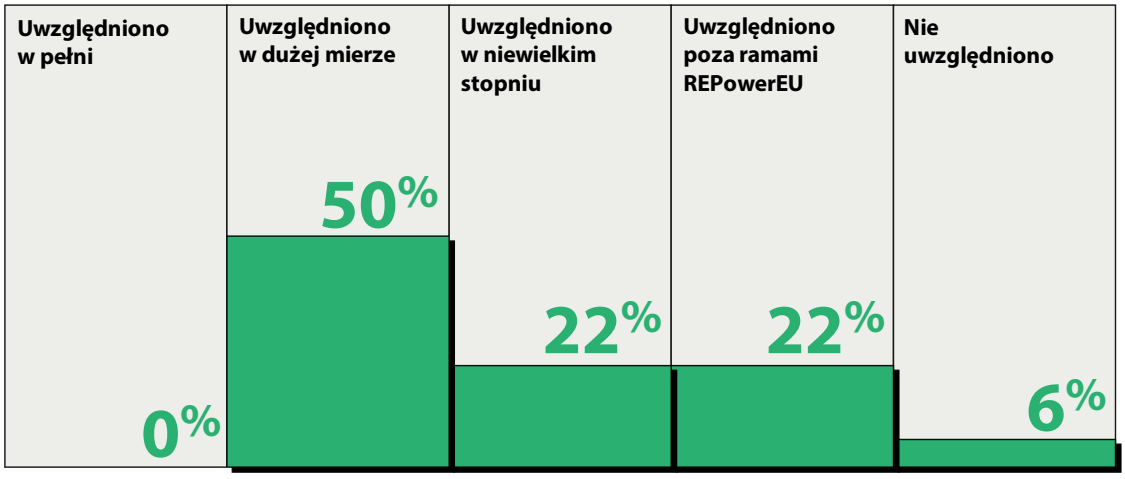

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

[26] Sprawozdanie specjalne 21/2025, pkt 38.

54 Trybunał stwierdził również, że w rozdziałach REPowerEU w KPO do zaleceń cząstkowych dotyczących niektórych obszarów tematycznych odniesiono się bardziej szczegółowo niż do innych. Przykładowo:

- 18 z 20 państw członkowskich, które otrzymały zalecenie cząstkowe dotyczące uproszczenia procedur wydawania pozwoleń, uwzględniło reformy mające na celu wdrożenie zalecenia, wykazując strategiczne znaczenie rozdziałów w tym obszarze;
- jedynie dwa (20%) z 10 państw członkowskich, które otrzymały zalecenie cząstkowe dotyczące zwiększenia inwestycji w transgraniczne połączenia międzysystemowe sieci elektroenergetycznej, uwzględniły w rozdziałach REPowerEU w KPO działania mające na celu wyeliminowanie tego problemu (zob. pkt ***81***).

55 Po skonsolidowaniu wyników na poziomie państw członkowskich analiza Trybunału przyniosła niejednoznaczny obraz sytuacji. 11 z 27 państw członkowskich w dużej mierze uwzględniło zalecenia cząstkowe z 2022 i 2023 r. objęte zakresem kontroli Trybunału, realizując odpowiednie działania w ramach RRF, natomiast kolejne 15 państw członkowskich uwzględniło je jedynie w niewielkim stopniu. Bułgaria nie uwzględniła żadnego z zaleceń cząstkowych związanych z REPowerEU z 2022 i 2023 r. w swoim rozdziale REPowerEU.

56 Trybunał stwierdził, że dodatkowe inwestycje uruchomione w ramach planu REPowerEU – które państwa członkowskie podały w zmienionych KPEiK lub zgłosiły w dwuletnich sprawozdaniach z postępów – były faktycznie znacznie niższe od szacowanej przez Komisję kwoty 300 mld euro, jaką należy przeznaczyć na inwestycje, aby osiągnąć cele REPowerEU. Prawie jedną trzecią zaleceń cząstkowych dotyczących REPowerEU z 2022 i 2023 r. uwzględniono w niewielkim stopniu w działaniach finansowanych z RRF ujętych w rozdziałach REPowerEU albo nie uwzględniono ich w ogóle.

UE znacznie zmniejszyła swoją zależność od rosyjskich paliw kopalnych, ale działania REPowerEU realizowane w ramach RRF mogą jedynie w niewielkim stopniu przyczynić się do zwiększenia zdolności produkcji czystej energii i stworzenia transgranicznych połączeń międzysystemowych

57 Trybunał ocenił, w jaki sposób działania podjęte w ramach planu REPowerEU w celu dywersyfikacji źródeł dostaw ropy naftowej i gazu oraz odejścia od importu z Rosji, zwiększenia wykorzystania odnawialnych źródeł energii do produkcji energii elektrycznej oraz wzmocnienia transgranicznych połączeń międzysystemowych przyczyniły się łącznie do osiągnięcia celu planu, jakim jest uniezależnienie się od rosyjskich paliw kopalnych. Kontrolerzy sprawdzili również, czy realizacja działań w ramach REPowerEU finansowanych z RRF przebiegała terminowo, czy ustanowiono skuteczny system monitorowania wyników oraz czy istniały jakiekolwiek dowody potwierdzające wypracowane rezultaty bądź oddziaływanie.

Pomimo zmniejszenia zależności od rosyjskich paliw kopalnych UE nadal mierzy się z wyzwaniami

58 Plan REPowerEU doprowadził do zakazu importu paliw kopalnych z Rosji (za pomocą sankcji). Wyjątkiem od tego zakazu był import gazu we wszystkich postaciach. Celem planu było jednak stopniowe wyeliminowanie importu rosyjskiego gazu do 2027 r. W planie przewidziano, że cel ten zostanie osiągnięty dzięki „dalszej dywersyfikacji gazu i wykorzystaniu gazów odnawialnych, przyspieszonym oszczędnościom energii i elektryfikacji", które „mogą łącznie zapewnić ilość odpowiadającą co najmniej 155 mld m^3 importu rosyjskiego gazu do 2027 r."[27]. Odpowiada to ilości rosyjskiego gazu importowanego do UE w 2021 r.[28] Ponadto w planie stwierdzono, że zmniejszenie popytu na węgiel pozwoli całkowicie zastąpić import węgla z Rosji do 2027 r. Nie przewidziano żadnego dodatkowego zmniejszenia popytu na ropę naftową w porównaniu z prognozami zawartymi w pakiecie „Gotowi na 55"[29].

59 W 2024 r. zużycie energii końcowej w UE wyniosło około 878 mln ton oleju ekwiwalentnego (Mtoe). Stanowi to spadek o 63 Mtoe (7%) w porównaniu z 2021 r. Dwie trzecie tego spadku wynikało ze zmniejszenia zużycia gazu ziemnego o 20%, z 215 do 172 Mtoe. W rezultacie udział gazu ziemnego w zużyciu energii w UE zmniejszył się o 3,2 punktu procentowego (p.p.) do 20%. W latach 2021–2024 zużycie ropy naftowej i produktów ropopochodnych utrzymywało się jednak na stałym poziomie około 328 Mtoe. Udział tych paliw w zużyciu energii w UE wzrósł do 37,4% (wzrost o 2,8 p.p. w porównaniu z 2021 r.) (zob. ***rys. 9***).

---

[27] SWD(2022) 230 final, s. 2, 4 i 10.

[28] „Quarterly report on European gas markets", s. 14 i 16, Komisja Europejska, 2021.

[29] SWD(2022) 230 final, s. 10.

Rys. 9 | Zużycie energii końcowej w UE-27 w podziale na nośniki energii (Mtoe)

miliony ton oleju ekwiwalentnego

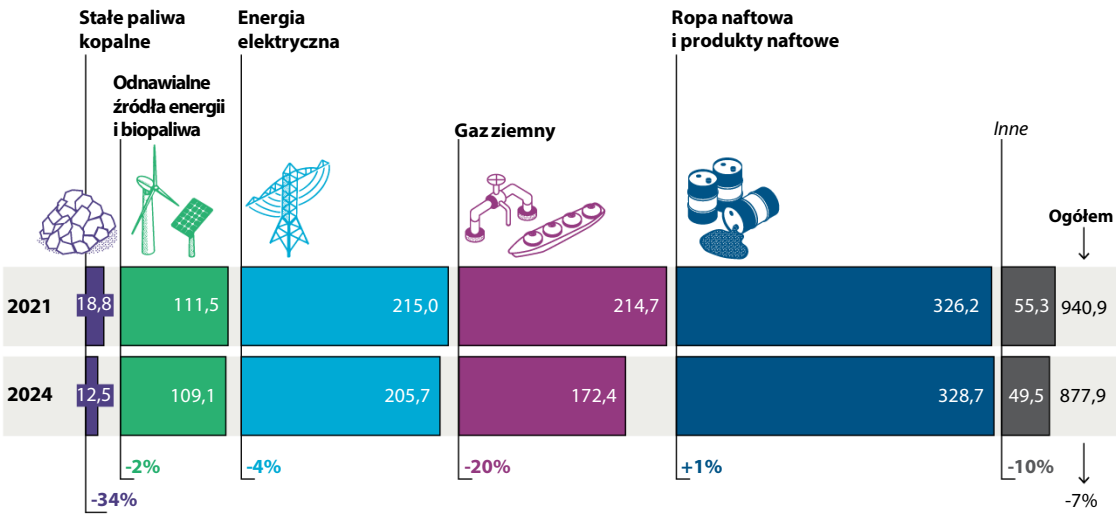

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie danych Eurostatu.

Uwaga: „Inne" odnosi się do gazów przemysłowych, ciepła, torfu i produktów torfowych oraz odpadów nieodnawialnych.

60 Według danych Komisji import rosyjskich paliw kopalnych radykalnie spadł od 2021 r. Tym samym zmniejszyła się zależność UE od rosyjskich dostaw (zob. ***załącznik VI***). W 2024 r. cała UE importowała 12 mln ton rosyjskiej ropy naftowej w porównaniu ze 112,5 mln ton w 2021 r. Rosyjskie paliwa kopalne są nadal importowane do UE pośrednio przez państwa trzecie (np. Turcję, Chiny lub Indie). Nie ma jednak wiarygodnych danych na temat tego, ile rosyjskiej ropy naftowej importuje się za pośrednictwem tych państw trzecich lub rosyjskiej floty cieni. Jeśli chodzi o import rosyjskiego gazu do UE, postępy są mniej widoczne. Choć UE nałożyła częściowe sankcje na import ropy naftowej i wymierzyła je we floty cieni próbujące je obejść, nie nałożyła żadnych sankcji na import gazu z Rosji ani w postaci gazu rurociągowego, ani skroplonego gazu ziemnego (LNG). Jedynym wyjątkiem jest zakaz przeładunku LNG w portach UE, który obowiązuje od marca 2025 r. i ma *de facto* zastosowanie wyłącznie do reeksportu do państw trzecich.

61 Ogółem import rosyjskiego gazu ziemnego znacznie spadł, ze 153 mld m³ w 2021 r. do 38 mld m³ w 2024 r. Wprawdzie niektóre państwa członkowskie (takie jak Niemcy) znacznie ograniczyły bezpośredni import rosyjskiego gazu, inne jednak nadal importują znaczne ilości gazu rurociągami. Jednocześnie import LNG z Rosji wzrósł o 67%, z 12 mld m³ w 2021 r. do 20 mld m³ w 2024 r. Według danych Komisji niektóre państwa członkowskie importowały nawet więcej rosyjskiego gazu w 2024 r. niż w 2021 r.

62 Co istotne, szybkie działania podjęte po wprowadzeniu planu REPowerEU – w szczególności uzupełnianie magazynów gazu niemal do pełnej pojemności – przyczyniły się do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw gazu zimą przez trzy lata z rzędu. Niedobór gazu importowanego z Rosji został w dużej mierze zrekompensowany przez zwiększony import z Norwegii (+5 p.p.) i USA (+20 p.p.). W lipcu 2025 r. USA były drugim co do wielkości dostawcą gazu do UE (zob. ***rys. 10***). Obecne zmiany na rynkach energii zwróciły uwagę na konieczność szybszej dywersyfikacji i zapobiegania nadmiernej zależności od jednego dostawcy w przyszłości.

Rys. 10 | Kwartalny udział importu gazu w całości zużycia (zarówno import gazociągami, jak i LNG)

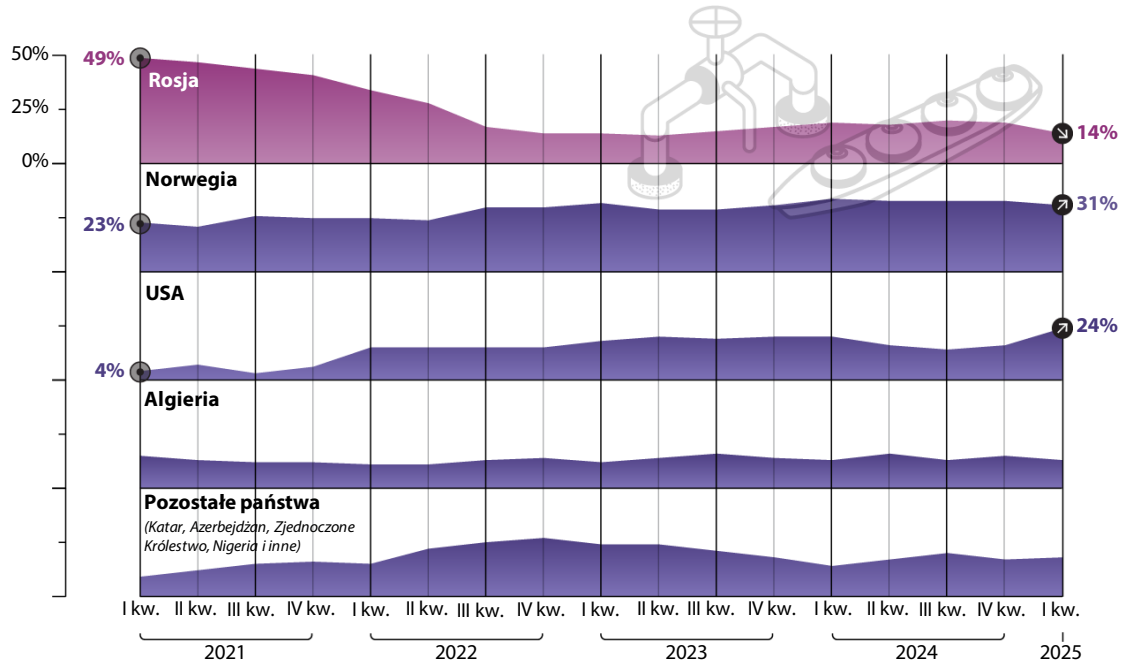

Źródło: „Quarterly report on European gas markets", lipiec 2025 r.

63 W czwartym sprawozdaniu rocznym dotyczącym RRF[30] Komisja przypisała zmniejszenie importu gazu z Rosji „wszystkim działaniom podjętym do tej pory w kontekście planu REPowerEU". Zdaniem Trybunału we wniosku tym pominięto inne czynniki, które również przyczyniły się do zmniejszenia zużycia gazu (i w konsekwencji jego importu), ale nie są powiązane przyczynowo z planem REPowerEU. Należą do nich łagodne zimy w latach 2022/23 i 2023/24, a także mniejsze zużycie energii przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa w odpowiedzi na wysokie ceny energii. Co jednak ważniejsze, z analizy Trybunału wynika, że działania REPowerEU w ramach RRF nie odegrały kluczowej roli w ogólnych postępach (zob. pkt ***31***).

[30] COM (2025) 637 final, s. 61.

64 15 października 2024 r. na posiedzeniu Rady ds. Energii UE grupa państw członkowskich zwróciła się do Komisji o większą przejrzystość w odniesieniu do importu LNG z Rosji do UE i zachęciła Komisję do nałożenia bardziej rygorystycznych obowiązków sprawozdawczych[31]. W odpowiedzi Komisja podjęła dalsze działania i uruchomiła w maju 2025 r. „Plan działania na rzecz zakończenia importu energii z Rosji", a następnie w czerwcu 2025 r.[32] przedstawiła wniosek ustawodawczy mający na celu zakończenie importu rosyjskich paliw kopalnych do 2027 r. Współprawodawcy zatwierdzili wniosek 26 stycznia 2026 r., a wszedł on w życie 3 lutego 2026 r.

65 Zgodnie z nowym rozporządzeniem od 1 marca 2026 r. państwa członkowskie muszą przedstawić Komisji krajowe plany dywersyfikacji wraz ze szczegółowymi działaniami i etapami pośrednimi stopniowego zaprzestania bezpośredniego i pośredniego importu rosyjskiego gazu i ropy naftowej. Rozporządzenie nie zawiera jednak przepisu szczegółowego nakładającego kary bezpośrednio na państwa członkowskie, które nie przestrzegają tego zakazu. W rezultacie egzekwowanie przepisów opiera się na standardowym unijnym postępowaniu w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na mocy art. 258 TFUE, które może ostatecznie doprowadzić do wniesienia sprawy do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej – proces ten może jednak potrwać kilka lat. Ponadto rozporządzenie nie odnosi się do apelu Rady ds. Energii dotyczącego wprowadzenia obowiązków sprawozdawczych w odniesieniu do przepływów rosyjskiego LNG na terytorium UE.

---

[31] „France calls for greater transparency on EU imports of Russian LNG", S&P Global, 15 października 2024 r.

„More transparency on Russian gas imports sought by EU countries, document shows", Reuters, 14 października 2024 r.

[32] COM(2025) 828 final.

Działania REPowerEU w ramach RRF, w przypadku których jasno określono poziomy docelowe, przewidują jedynie ograniczony wzrost zdolności produkcyjnych w zakresie czystej energii, głównie energii słonecznej

Niewielki wkład rozdziałów REPowerEU w KPO w osiągnięcie poziomu docelowego zakładającego 103 GW dodatkowych zdolności

66 W odniesieniu do OZE działania finansowane z RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU mają głównie przyczynić się do osiągnięcia bardziej ambitnych celów określonych w planie REPowerEU. Trybunał ocenił, w jakim stopniu te finansowane z RRF działania przyczyniają się do osiągnięcia celu, jaki zakłada stworzenie 103 GW dodatkowych zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych do 2030 r. w wyniku wprowadzenia planu REPowerEU (z poszanowaniem podziału tego poziomu docelowego na projekty dotyczące energii słonecznej i wiatrowej).

67 Komisja szacuje, że cel REPowerEU, jakim jest zwiększenie zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych o 103 GW, nie zostanie osiągnięty za pośrednictwem RRF. Zgodnie z szacunkami Komisji działania w ramach RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU zapewnią co najmniej 20 GW dodatkowych zdolności produkcyjnych. Jest to mniej niż 20% wartości docelowej przewidzianej w planie REPowerEU (103 GW). Trybunał nie był jednak w stanie potwierdzić wiarygodności tej szacowanej wartości.

68 Wprawdzie nie oczekiwano, że RRF będzie odpowiadał za całość 103 GW dodatkowych zdolności produkcyjnych, Komisja nie przedstawiła jednak przeglądu bieżących lub planowanych dodatkowych działań poza RRF służących osiągnięciu tego poziomu docelowego. Z analizy przeprowadzonej przez Trybunał wynika, że spośród 45 działań w zakresie OZE ujętych w rozdziałach REPowerEU wszystkich państw członkowskich jedynie w przypadku 12 określono jasne i wymierne poziomy docelowe wyrażone w MW w odniesieniu do produkcji energii słonecznej i wiatrowej (zob. ***rys. 11***). Oczekuje się, że te 12 działań przyczyni się do zwiększenia zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych o 1,6 GW. Stanowi to około 1,6% wspomnianego wyżej poziomu docelowego REPowerEU (103 GW).

69 W tym kontekście Trybunał przyznaje, że pozostałe 33 działania w ramach RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU mogą ostatecznie doprowadzić do zwiększenia zdolności produkcji energii. Jednak ze względu na sposób, w jaki państwa członkowskie określiły ilościowo poziomy docelowe, nie jest możliwe przedstawienie rzetelnych ogólnych szacunków. Kamienie milowe i wartości docelowe dla tych 33 działań finansowanych z RRF służą do monitorowania wydatków lub liczby umów, ale nie uwzględniają produktów ani rezultatów mierzonych pod kątem dodatkowej zdolności produkcji w zakresie OZE lub dodatkowej przepustowości sieci w MW lub GW.

Rys. 11 | Wykaz działań w zakresie OZE finansowanych z RRF i ujętych w rozdziałach REPowerEU wraz z określonymi ilościowo wartościami docelowymi w rozbiciu na rodzaj OZE (energia słoneczna i wiatrowa)

	Nr referencyjny działania	Opis	Wartość docelowa (MW)	Rodzaj OZE
RO	RO-C[C16]-I[I2.0]	Nowe zdolności produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych	950,0	
	RO-C[C16]-I[I6.0]	Projekt pilotażowy dotyczący instalacji pływających paneli fotowoltaicznych o mocy 20 MW na kanałach nawadniających	20,0	
LT	LT-C[C8]-R[H-1-3-.H-1-3-]	Zwiększenie mocy wytwórczych z systemu energii ze źródeł odnawialnych (OZE)	135,0	
	LT-C[C8]-R[H-1-3-.H-1-3-]	Zwiększenie zdolności produkcyjnych w zakresie OZE	120,0	
CZ	CZ-C[C7.1]-I[I2]	Zwiększenie skali działania: Rozwój nowych źródeł energii fotowoltaicznej	224,7	
LU	LU-C[4A]-I[3]	Budowa fotowoltaicznych jednostek wytwarzania energii elektrycznej na terenie obiektów przedsiębiorstw	53,6	
	LU-C[4A]-I[3]	Budowa fotowoltaicznych jednostek wytwarzania energii elektrycznej na terenie obiektów przedsiębiorstw	25,0	
PT	PT-C[C21]-I[i02]	Działanie o zwiększonej skali: Efektywność energetyczna budynków mieszkalnych	10,0	
	PT-C[C21]-I[i11-RAM]	System zachęt do produkcji i magazynowania energii ze źródeł odnawialnych na Maderze i Porto Santo	7,0	
	PT-C[C21]-I[i11-RAM]	System zachęt do produkcji i magazynowania energii ze źródeł odnawialnych na Maderze i Porto Santo	5.3	
	PT-C[C21]-I[i04-RAM]	Efektywność energetyczna budynków publicznych na Maderze	1.3	
SI	SI-C[C17]-I[IB]	Energooszczędna modernizacja systemów ciepłowniczych z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii (zwiększenie skali)	23,0	
		Ogółem:	1 574,9 *(≈ 1,6 GW)*	

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie dokumentacji FENIX (styczeń 2025 r.).

70 Instrumenty finansowe odpowiadają za około 45% łącznych środków przydzielonych na rozdziały REPowerEU w KPO (zob. ***załącznik VII***). Zasadniczo w przypadku tego rodzaju działań finansowanych z RRF ostateczna wartość docelowa (która, jeżeli zostanie osiągnięta, doprowadzi do wypłaty pełnej przyznanej kwoty) wymaga podpisania umów w sprawie finansowania, ale nie ukończenia samych projektów. W przypadku tych działań monitorowanie prowadzone przez Komisję nie tylko nie pozwala stwierdzić, ile dodatkowych zdolności produkcyjnych zostanie utworzonych, ale również kiedy zdolności te zostaną udostępnione.

71 Ponadto Trybunał wykrył w próbie cztery przypadki (jeden w Belgii i trzy we Włoszech), w których działanie finansowane z RRF w ramach REPowerEU stanowi jedynie integralną część pewnego większego projektu. Przed uruchomieniem projektu konieczne jest ukończenie modułów lub komponentów nieobjętych RRF. Zakończenie prac zaplanowano tymczasem na okres znacznie wykraczający poza ramy RRF. Monitorowanie wyłącznie działania REPowerEU finansowanego z RRF daje niepełny obraz zakresu projektu i faktycznych osiągnięć (zob. przykład w ***ramce 4***).

Ramka 4

Projekt, który ma zostać ostatecznie zakończony po okresie wdrażania RRF – przypadek Belgii

W ramach przedmiotowego działania – któremu przyznano budżet w wysokości 100 mln euro (13,8% środków rozdziału REPowerEU Belgii) – współfinansowana jest budowa fundamentu sztucznej wyspy znajdującej się 45 km od belgijskiego wybrzeża w pobliżu Ostendy. Łączny szacunkowy koszt przedsięwzięcia wynosi 1,1 mld euro. Celem projektu jest:

— odbiór i przetwarzanie energii elektrycznej z trzech planowanych morskich farm wiatrowych (łącznie 3,5 GW) znajdujących się w tzw. strefie księżniczki Elżbiety w celu przesyłu do sieci lądowej;

— pełnienie funkcji przyszłego węzła dla połączeń międzysystemowych z krajami takimi jak Zjednoczone Królestwo i Dania.

Pełna eksploatacja zależy od ukończenia trzech farm wiatrowych i podłączenia farm do wyspy energetycznej, a także podłączenia wyspy do sieci lądowej. Chociaż fundamenty wyspy powinny zostać ukończone do końca okresu wdrażania RRF, późniejsze etapy wykraczają poza zakres działania finansowanego z RRF, a ukończenie trzech farm wiatrowych jest już znacznie opóźnione. Zdolność, która zostanie osiągnięta po zakończeniu samego działania realizowanego w ramach RRF, wyniesie zero.

72 W związku z powyższym działania finansowane z RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU mogą jedynie w niewielkim stopniu przyczynić się do osiągnięcia celu, jakim jest stworzenie dodatkowych 103 GW zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych.

W działaniach finansowanych z RRF ujętych w rozdziałach REPowerEU przyznano pierwszeństwo energii słonecznej przed energią wiatrową

73 W planie REPowerEU oszacowano również podział wspomnianych wyżej dodatkowych zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych na energię wiatrową (41 GW) i słoneczną (62 GW)[33]. Przeprowadzona przez Trybunał analiza wykazała jednak, że w większości działań w zakresie OZE finansowanych z RRF i ujętych w rozdziałach REPowerEU pierwszeństwo przyznano energii słonecznej. Wynika to głównie z faktu, że instalacje fotowoltaiczne łatwo zrealizować, co pozwala dostosować się do harmonogramu RRF. Dla porównania projekty dotyczące energii wiatrowej wymagają dłuższego czasu realizacji i są bardziej złożone, w związku z czym są wyraźnie niedostatecznie reprezentowane w rozdziałach REPowerEU w KPO. W rezultacie, jeśli chodzi o dodatkowe zdolności zainstalowane w ramach planu REPowerEU, występuje brak równowagi między energią słoneczną z jednej strony a energią wiatrową z drugiej (zob. przykład w ***ramce 5***).

[33] SWD(2022) 230 final.

Ramka 5

Wdrożenie działania finansowanego z RRF wspiera głównie budowę instalacji fotowoltaicznych zamiast instalacji wiatrowych – przypadek Rumunii

Działanie finansowane z RRF w ramach rumuńskiego rozdziału REPowerEU miało na celu stworzenie nowych zdolności produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. Chociaż działanie to obejmowało zarówno instalacje słoneczne, jak i wiatrowe, zdecydowana większość pomyślnie ukończonych lub trwających projektów dotyczyła energii słonecznej – stanowiły one 90% zainstalowanych zdolności produkcyjnych (w MW).

Według stanu na czerwiec 2025 r. nie ukończono żadnych projektów dotyczących energii wiatrowej; cztery z nich – stanowiące zaledwie 10% zdolności produkcyjnych, które zgodnie z założeniami miały zostać zainstalowane w ramach działania – były nadal w toku. W przypadku tych projektów dotyczących energii wiatrowej wystąpiły znaczne opóźnienia ze względu na ograniczenia w łańcuchu dostaw oraz złożone wymogi dotyczące instalacji i procesów wydawania pozwoleń. Trzy ze wspomnianych projektów są obecnie sklasyfikowane jako obarczone wysokim ryzykiem nieukończenia.

Najbardziej ambitnego projektu dotyczącego energii wiatrowej w ramach tego działania – z zainstalowanymi zdolnościami produkcyjnymi planowanymi na 140 MW – nie uwzględniono wśród czterech trwających projektów, ponieważ w momencie przeprowadzania kontroli przez Trybunał projekt ten został już anulowany.

74 Chociaż zainstalowane zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych niemal się podwoiły w ciągu ostatniej dekady, faktyczna produkcja energii z tych źródeł nie rosła w tym samym tempie. Ogółem w latach 2015–2023 zdolności produkcyjne w zakresie OZE wzrosły o 71%, podczas gdy produkcja OZE wzrosła w tym samym okresie jedynie o 42% (zob. ***rys. 12***).

Rys. 12 | Porównanie teoretycznych mocy produkcyjnych OZE w UE-27 z produkcją (TWh)

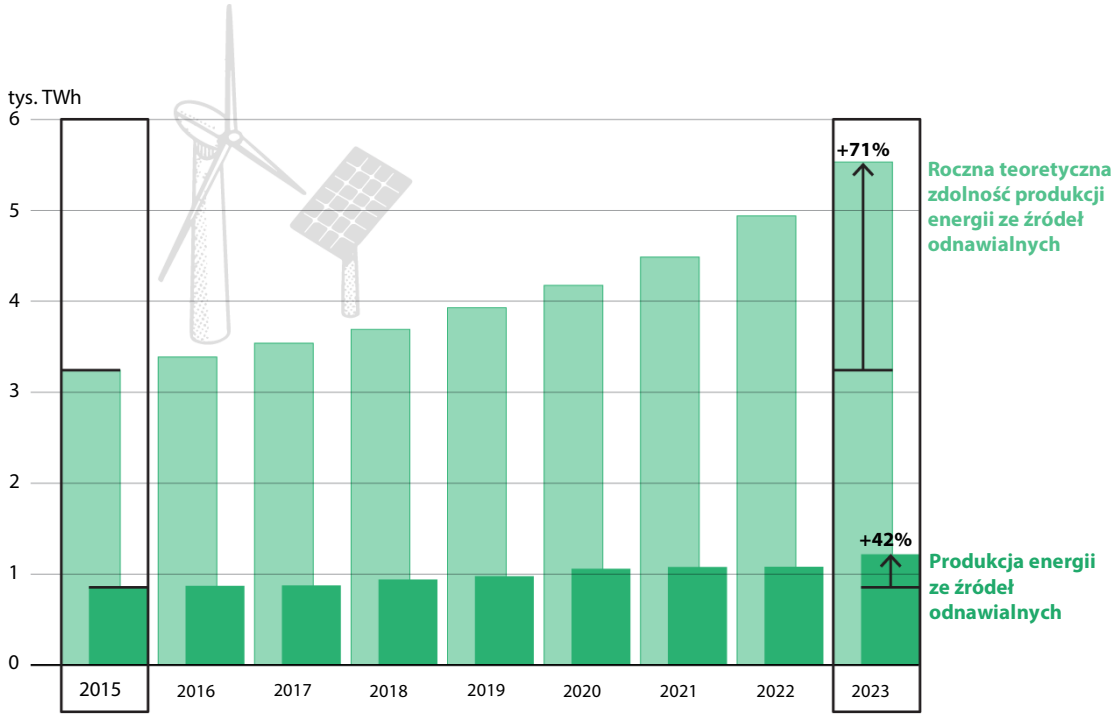

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie danych statystycznych „IRENA RENEWABLE CAPACITY STATISTICS 2025" i „IRENA RENEWABLE ENERGY STATISTICS 2025".

75 Różnica między zdolnościami produkcyjnymi a wzrostem produkcji jest oczywista i można ją wyjaśnić wieloma czynnikami, takimi jak:

- praca przerywana ze względu na nieodłączną zależność produkcji energii słonecznej i wiatrowej od pogody, przy czym produkcja energii słonecznej jest również ograniczona do określonych pór dnia;
- ograniczenia w zakresie sieci i infrastruktury wynikające z ograniczeń przesyłowych spowodowanych zmiennym i zdecentralizowanym charakterem odnawialnych źródeł energii;
- w przypadku energii słonecznej współczynnik przełożenia zdolności produkcyjnych na produkcję (współczynnik średniego wykorzystania mocy) jest na ogół niższy niż w przypadku energii wiatrowej.

76 Różnica ta pokazuje, że samo zwiększenie zdolności produkcyjnych nie wystarczy do osiągnięcia celu REPowerEU, jakim jest zastąpienie energii wytwarzanej z paliw kopalnych (głównie z elektrowni zasilanych gazem ziemnym). Aby wyeliminować potrzebę importu przez UE znacznych ilości paliw kopalnych, konieczne jest wypełnienie tej luki.

Działania finansowane z RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU doprowadziły do przyspieszenia realizacji niektórych projektów

77 Rozdziały REPowerEU w KPO obejmowały wiele inwestycji, które państwa członkowskie zaplanowały już wcześniej, ale musiały je odroczyć ze względu na brak środków. Takie inwestycje ujmowano w rozdziałach częściej niż nowe inicjatywy. Przeprowadzona przez Trybunał analiza 27 działań wykazała, że w przypadku sześciu z nich finansowanie z RRF przyspieszyło realizację projektu (zob. przykłady w *ramce 6* i *ramce 7*).

Ramka 6

Przyspieszenie długoterminowych inwestycji energetycznych za pomocą działań w ramach RRF ujętych w rozdziałach REPowerEU – przypadek Belgii

W dyrektywie (UE) 2019/944 określono cel w postaci upowszechnienia inteligentnych liczników na poziomie 80%, który miał zostać osiągnięty do 2024 r. W dyrektywie tej przewidziano również, że instalacja musi być bezpłatna dla użytkowników końcowych, a koszty ponoszą operatorzy systemów dystrybucyjnych.

Do końca 2022 r. Belgia osiągnęła jedynie 24% upowszechnienia inteligentnych liczników w porównaniu ze średnią UE wynoszącą 54%.

Belgijski rozdział REPowerEU obejmował działanie I-717 „Optymalizacja dystrybucji energii – Region Waloński” mające na celu przyspieszenie wdrażania inteligentnych liczników w Walonii.

W rozdziałach REPowerEU położono niewystarczający nacisk na transgraniczne połączenia międzysystemowe – stracono w ten sposób okazję, by zwiększyć efektywność jednolitego rynku energii elektrycznej i jego integrację

78 W swoim sprawozdaniu 03/2023 Trybunał stwierdził, że jednym z elementów niezbędnych do zapewnienia skutecznego jednolitego rynku energii elektrycznej i pełnej integracji rynku są odpowiednie transgraniczne połączenia międzysystemowe wspierające handel transgraniczny[34]. W związku z tym ramy prawne unii energetycznej zobowiązują państwa członkowskie do:

- osiągnięcia minimalnego poziomu docelowego w wysokości 15% dla elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych do 2030 r.[35];
- udostępnienia dla handlu minimalnego marginesu zdolności połączeń międzysystemowych na poziomie 70% do 2025 r.[36]

W swoim sprawozdaniu specjalnym 03/2023 dotyczącym unii energetycznej Trybunał odnotował, że w kilku państwach członkowskich postępy w osiąganiu tych poziomów docelowych były niewystarczające.

---

[34] Sprawozdanie specjalne Trybunału 03/2023, pkt 43.

[35] Art. 4 lit. d) pkt 1 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

[36] Art. 16 przekształconego rozporządzenia (UE) 2019/943 w sprawie energii elektrycznej i art. 4 lit. d) pkt 3 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

79 Plan REPowerEU miał na celu „realizację wielu długo oczekujących projektów, ze szczególnym uwzględnieniem połączeń transgranicznych, w celu utworzenia zintegrowanego rynku energii […]”[37]. Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie energii elektrycznej połączenie międzysystemowe oznacza „linię przesyłową, która przebiega przez granicę lub łączy obie strony granicy między państwami członkowskimi i łączy krajowe systemy przesyłowe państw członkowskich”[38]. W przyjętym przez współprawodawców zmienionym rozporządzeniu w sprawie RRF uwzględniającym REPowerEU zastosowano jednak szerszą definicję, w związku z czym państwa członkowskie mają obowiązek przeznaczyć co najmniej 30% kosztów oszacowanych dla rozdziałów REPowerEU na działania o wymiarze bądź skutkach transgranicznych lub wielokrajowych. W praktyce niekoniecznie prowadzi to do większego ukierunkowania inwestycji na połączenia międzysystemowe.

80 Jak Trybunał zauważył w przeglądzie 01/2025, w praktyce projekty dotyczące transgranicznych połączeń międzysystemowych są złożone i wymagają harmonogramu realizacji, który znacznie wykracza poza okres wdrażania RRF. Projekty te zazwyczaj wchodzą w zakres polityki transeuropejskich sieci energetycznych (TEN-E) i są finansowane z instrumentu „Łącząc Europę” – Energia. Rozdziały REPowerEU zatwierdzono pod koniec 2023 r., dlatego uwzględnienie tego rodzaju projektów wydaje się raczej niemożliwe.

81 W czwartym sprawozdaniu rocznym Komisji w sprawie RRF stwierdzono, że rozdziały REPowerEU mają pozwolić wyeliminować kluczowe wąskie gardła w systemach energetycznych, takie jak brak transgranicznych połączeń międzysystemowych. W tym celu mają być prowadzone inwestycje w nowe transgraniczne elektroenergetyczne połączenia międzysystemowe[39]. Analiza przeprowadzona przez Trybunał wykazała jednak, że osiem z dziesięciu państw członkowskich, które w 2023 r. otrzymały zalecenia cząstkowe dotyczące budowy transgranicznych połączeń międzysystemowych, nie uwzględniło tego rodzaju działań w swoich rozdziałach REPowerEU. Ogółem Trybunał zidentyfikował tylko trzy działania finansowane z RRF dotyczące transgranicznych połączeń międzysystemowych. Dwa z nich realizowano we Włoszech, przy czym jedno z nich zostało później wycofane (zob. ***załącznik IX***). Pozostałe włoskie projekty stanowią 2,3% szacunkowych kosztów ujętych we włoskim rozdziale REPowerEU. Inne działanie było realizowane na Łotwie i stanowiło 45% rozdziału REPowerEU (zob. ***ramka 7***).

---

[37] COM(2022) 230, s. 12.

[38] Art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2019/943.

[39] COM(2025) 637 final, s. 64.

Ramka 7

Inwestycje transgraniczne w połączenia międzysystemowe – przypadek Łotwy

Rozdział REPowerEU w ramach łotewskiego RRF obejmuje działanie 7.2.i „Bezpieczeństwo i stabilność dostaw energii oraz synchronizacja z siecią unijną". Działanie przyczyniło się do sfinansowania systemu magazynowania energii o mocy 60 MW w Rzeżycy (Rēzekne), mającego na celu wsparcie odłączenia krajów bałtyckich od rosyjskiej sieci energetycznej.

Ten transgraniczny projekt został zainicjowany w 2009 r. przez Łotwę, Litwę, Estonię i Polskę. Ten wieloletni projekt infrastrukturalny stanowił inwestycję o łącznej wartości 1,6 mld euro, w tym 1,23 mld euro w formie dotacji z instrumentu „Łącząc Europę". Został on jednak w dużej mierze ukończony przed przyjęciem planu REPowerEU w 2022 r. Z RRF finansowany jest tylko jeden podkomponent zawarty w łotewskim rozdziale REPowerEU, o wartości 60 mln euro.

82 Trybunał stwierdził również, że szeroka definicja kryterium transgranicznego lub wielokrajowego zawarta w rozporządzeniu w sprawie RRF umożliwiła państwom członkowskim sklasyfikowanie 76% działań REPowerEU w ramach RRF jako spełniających wymóg transgraniczny lub wielokrajowy, co znacznie przekracza poziom docelowy 30% określony w zmienionym rozporządzeniu w sprawie RRF. W toku przeglądu działań ujętych w rozdziałach REPowerEU Trybunał stwierdził, że działania takie jak instalacja paneli fotowoltaicznych w środku kraju lub poprawa efektywności energetycznej budynków uznano za mające skutki transgraniczne, ponieważ zmniejszają one ogólne zużycie energii w UE. W opinii Trybunału, choć takie działania przyczyniają się do zmniejszenia zależności od paliw kopalnych, brakuje w nich bezpośredniego wymiaru transgranicznego i nie przyczyniają się one do ustanowienia odpowiednich połączeń międzysystemowych niezbędnych do wspierania handlu transgranicznego.

W realizacji działań finansowanych z RRF i ujętych w rozdziałach REPowerEU często występują opóźnienia, ponadto dostępnych jest niewiele dowodów, które mogłyby posłużyć do oceny osiągnięć planu REPowerEU

83 Trybunał ocenił, czy terminowo zrealizowano 27 objętych próbą działań finansowanych w ramach RRF i ujętych w rozdziałach REPowerEU (działania te realizowano w pięciu państwach członkowskich). Skontrolowana próba obejmuje 10% łącznej liczby działań w ramach REPowerEU i 44% łącznych szacunkowych kosztów (65 mld euro). Kontrolerzy zbadali również, czy rezultaty ukończonych działań finansowanych z RRF objętych próbą przyczyniły się do osiągnięcia celów planu REPowerEU oraz czy ramy wykonania RRF umożliwiają wiarygodne śledzenie wkładu działań finansowanych z RRF i ujętych w rozdziałach REPowerEU w osiągnięcie tych celów.

W przypadku prawie dwóch trzecich działań skontrolowanych przez Trybunał wystąpiły opóźnienia, a w przypadku wielu z nich końcowe kamienie milowe i wartości docelowe nie obejmują ukończenia projektów powiązanych z tymi działaniami

84 Trybunał odnotował, że w przypadku 18 z 27 działań objętych próbą (66%) wystąpiły opóźnienia. W sześciu przypadkach (22%) opóźnienia te wymagały dostosowania zakresu, a kolejne cztery działania (15%) wycofano w ramach ostatecznych zmian KPO. W rezultacie zagrożona może być absorpcja funduszy bądź może dojść do obniżenia poziomu ambicji planu, jeśli szacunkowe koszty, a tym samym przydzielone kwoty, nie zostaną odpowiednio skorygowane (w ***tabeli 4*** zamieszczono informacje w podziale na państwa członkowskie i w ***załączniku IX*** – szczegółowe informacje na temat każdego działania finansowanego z RRF).

Tabela 4 | Stan realizacji działań finansowanych z RRF objętych próbą Trybunału

	Liczba działań dobranych do próby	Działanie wycofane	Ograniczenie zakresu	Opóźnienie w stosunku do pierwotnego harmonogramu	Działanie realizowane prawidłowo	Działanie zrealizowane	*Działania, w przypadku których powiązane projekty zostaną ukończone po 2026 r.*
BE	6	2	1	1	2	0	2
IT	6	1	0	0	4	1	4
LT	3	0	1	1	1	0	2
PL	7	0	4	3	0	0	3
RO	5	1	0	3	1	0	1
Łącznie →	27	4	6	8	8	1	12
% ogółu →		*15%*	*22%*	*30%*	*30%*	*4%*	

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie danych Komisji.

85 Ponadto w przypadku 12 z 23 działań finansowanych z RRF objętych próbą Trybunału, które utrzymano w zmienionych KPO (52%), oczekuje się, że powiązane z nimi projekty zostaną ukończone dopiero po zakończeniu RRF. Na przykład oczekuje się, że większość działań powiązanych z trzema instrumentami finansowymi w Polsce i na Litwie (o łącznym szacunkowym koszcie 21,6 mld euro) zostanie ukończona długo po zakończeniu okresu wdrażania RRF (31 sierpnia 2026 r.), a w niektórych przypadkach nawet poza terminem wdrożenia planu REPowerEU ustalonym na 2030 r. (zob. ***załącznik IX***). Monitorowanie jedynie działania REPowerEU finansowanego z RRF daje niepełny obraz zakresu projektu i rzeczywistych osiągnięć.

86 Trybunał stwierdził również, że w półrocznych sprawozdaniach z postępów w realizacji działań w ramach RRF z października 2024 r. i kwietnia 2025 r.[40] nie wskazano w sposób jednoznaczny opóźnień i nie zawsze odpowiednio wykazano konsekwencje opóźnień w osiąganiu pośrednich kamieni milowych i wartości docelowych. W innych przypadkach Trybunał stwierdził, że organy państw członkowskich wiedziały o wysokim prawdopodobieństwie opóźnień, ale nie wykazały tego w swoich półrocznych sprawozdaniach z postępów przedkładanych Komisji.

Niewielkie postępy we wdrażaniu jednej trzeciej zaleceń cząstkowych związanych z REPowerEU

87 Jak określono w ramach europejskiego semestru[41], ocena Komisji dotycząca wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów uwzględnia politykę gospodarczą, budżetową i społeczną, a zatem wykracza poza działania w ramach RRF.

88 W związku z tym – oprócz analizy koncepcji działań przedstawionej w pkt ***47–55*** – w odniesieniu do zaleceń cząstkowych związanych z REPowerEU Trybunałźprzeanalizował postępy we wdrażaniu poczynione w latach 2023–2025 naźpodstawie oceny Komisji.

89 Ogółem z analizy przeprowadzonej przez Trybunał wynika, że w ciągu ostatnich dwóch lat poczyniono niewielkie postępy we wdrażaniu zaleceń cząstkowych związanych z REPowerEU. Według oceny Komisji w przypadku 14% zaleceń cząstkowych osiągnięto znaczne postępy lub pełne wdrożenie do 2025 r. W przypadku około 55% zaleceń osiągnięto pewne postępy we wdrażaniu, natomiast w przypadku pozostałych 31% poczyniono jedynie niewielkie postępy (zob. link (3) do przeprowadzonej przez kontrolerów oceny zakresu, w jakim uwzględniono poszczególne zalecenia cząstkowe dotyczące REPowerEU na 2023 r., zamieszczonej w ***załączniku IV***).

---

[40] Art. 27 rozporządzenia (UE) 2021/241.

[41] Motywy 10 i 12 oraz art. 16 rozporządzenia (UE) 2024/1263.

90 Trybunał odnotował również dwie następujące kwestie.

- Brak postępów w upraszczaniu procedur wydawania pozwoleń wynika głównie z opóźnień i częściowego wdrożenia. Cztery państwa członkowskie[42] borykają się z dużymi opóźnieniami we wdrażaniu, a pięć[43] prowadzi działania jedynie w ograniczonym zakresie, przyczyniając się w ten sposób w niewielkim stopniu do postępów w realizowaniu zaleceń dla poszczególnych krajów. Spośród dwóch państw członkowskich, które nie wykorzystały rozdziału REPowerEU do uwzględnienia reform upraszczających procedury wydawania pozwoleń, jedno dąży do usprawnienia procedur administracyjnych w ramach RRF, ale poza rozdziałem REPowerEU, natomiast drugie uwzględniło tę reformę w swoim KPEiK, ale nie w KPO. W obu przypadkach postępy są jak dotąd niewielkie.

- Jedynie dwa państwa członkowskie (Łotwa i Włochy) uwzględniły w rozdziale REPowerEU działania finansowane z RRF dotyczące transgranicznych połączeń międzysystemowych (zob. również pkt ***81***). Oceniono, że jedynie Łotwa poczyniła znaczne postępy we wdrażaniu tego zalecenia. Cztery z pozostałych ośmiu państw członkowskich, które otrzymały zalecenie dotyczące transgranicznych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych (Cypr, Grecja, Portugalia i Hiszpania), nie przedstawiły wystarczających dowodów na to, że wymagane projekty są realizowane niezależnie od rozdziałów REPowerEU. Postępy poczynione przez te państwa we wdrażaniu zalecenia cząstkowego są nadal niewielkie.

---

[42] Czechy, Polska, Portugalia i Słowacja.

[43] Austria, Niemcy, Węgry, Malta i Niderlandy.

Komisja opiera się na niewystarczających dowodach, przeprowadzając ocenę osiągnięć wypracowanych w ramach planu REPowerEU

91 Zmiana rozporządzenia w sprawie RRF nie pociągnęła za sobą zmiany wspólnych wskaźników RRF. Tylko jeden z 14 istniejących wspólnych wskaźników ma zastosowanie do obszarów objętych zakresem kontroli Trybunału, tj. mierzenia dodatkowych zdolności produkcyjnych w zakresie OZE (wspólny wskaźnik 2 *„Dodatkowa moc zainstalowana odnawialnych źródeł energii”*). Nie ma jednak wymogu składania odrębnych sprawozdań na temat tego, co odpowiada pierwotnej wartości docelowej, a co dodatkowej wartości docelowej wprowadzonej w związku z planem REPowerEU. Inne kluczowe kwestie – w szczególności cele dotyczące zmniejszenia zależności od importu paliw kopalnych z Rosji oraz zwiększenia przepustowości transgranicznych połączeń międzysystemowych – nie są objęte żadnym wspólnym wskaźnikiem RRF. Jednocześnie kamienie milowe i wartości docelowe dotyczące działań finansowanych z RRF i ujętych w rozdziałach REPowerEU nie zawsze umożliwiają odpowiednie monitorowanie i ocenę ilościowych rezultatów lub oddziaływania (zob. pkt ***68*** i ***69***). Na problem ten Trybunał zwrócił uwagę już wcześniej w sprawozdaniu specjalnym 26/2023. Poza zakresem RRF państwa członkowskie nie mają obowiązku gromadzenia danych na temat rezultatów i oddziaływania osiągniętych dzięki działaniom podjętym w ramach planu REPowerEU ani obowiązku przekazywania tych danych Komisji.

92 Ta niekorzystna sytuacja utrzyma się w okresie po 2027 r. – taki wniosek płynie z przeprowadzonej przez Trybunał analizy 25 wskaźników wykonania istotnych w kontekście REPowerEU przedstawionych przez Komisję we wniosku ustawodawczym dotyczącym ram wykonania na potrzeby kolejnych WRF (zob. ***załącznik VIII***).

93 Ogółem Trybunał uważa zatem, że dowody dostępne Komisji służące do oceny osiągnięć wypracowanych w ramach planu REPowerEU są niewystarczające. Nie jest jasne, w jaki sposób Komisja zamierza ocenić, które ograniczenia importu rosyjskich paliw kopalnych i postępy w realizacji innych celów szczegółowych REPowerEU (np. dotyczących zdolności w zakresie OZE lub połączeń międzysystemowych) można przypisać działaniom podejmowanym przez państwa członkowskie w ramach planu REPowerEU, a które należy przypisać innym działaniom lub działaniom podjętym przed wprowadzeniem planu REPowerEU lub niezwiązanym z tym planem.

Niniejsze sprawozdanie zostało przyjęte przez Izbę IV, której przewodniczy członek Trybunału Obrachunkowego Petri Sarvamaa, na posiedzeniu w Luksemburgu w dniu 24 czerwca 2026 r.

W imieniu Trybunału Obrachunkowego

Tony Murphy
Prezes

Załączniki

Załącznik I – Informacje na temat kontroli

01 Plan REPowerEU obejmuje szeroki zakres inwestycji i reform, których ogólnym celem jest:

- dywersyfikacja źródeł energii (głównie w celu ograniczenia importu paliw kopalnych z Rosji);
- przyspieszenie przejścia na czystą energię (przez zwiększenie produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – OZE);
- uzyskanie oszczędności energii;
- zaspokojenie europejskich potrzeb w zakresie połączeń międzysystemowych i infrastruktury;
- zwiększenie gotowości (prewencyjne wzmocnienie zdolności UE do radzenia sobie z poważnymi zakłóceniami w dostawach gazu ziemnego).

Zakres kontroli i podejście kontrolne

02 Trybunał skoncentrował swoje prace kontrolne na tych elementach i działaniach planu REPowerEU, które odnoszą się do trzech celów szczegółowych:

- dywersyfikacji dostaw ropy naftowej i gazu z wyłączeniem Rosji;
- przyspieszenia przejścia na czystą energię przez zwiększenie zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych;
- wzmocnienia transgranicznych energetycznych połączeń międzysystemowych.

03 Główne pytanie kontrolne brzmiało: „Czy plan REPowerEU jest na tyle skutecznie realizowany, aby zdywersyfikować dostawy paliw kopalnych, uniezależniając je od Rosji, i przyspieszyć czystą transformację?”

W szczególności Trybunał zbadał:

- czy realizacja planu dobrze wpisuje się w unijne ramy zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu;
- w jaki sposób sfinansowano działania służące realizacji planu oraz czy działania ujęte w rozdziałach REPowerEU w KPO uwzględniają odpowiednie zalecenia cząstkowe dla poszczególnych krajów z 2022 r. i 2023 r.;
- w jakim stopniu działania służące realizacji planu przyczyniły się do osiągnięcia celów REPowerEU.

Rys. 1 | Jakie podejście kontrolne przyjął Trybunał?

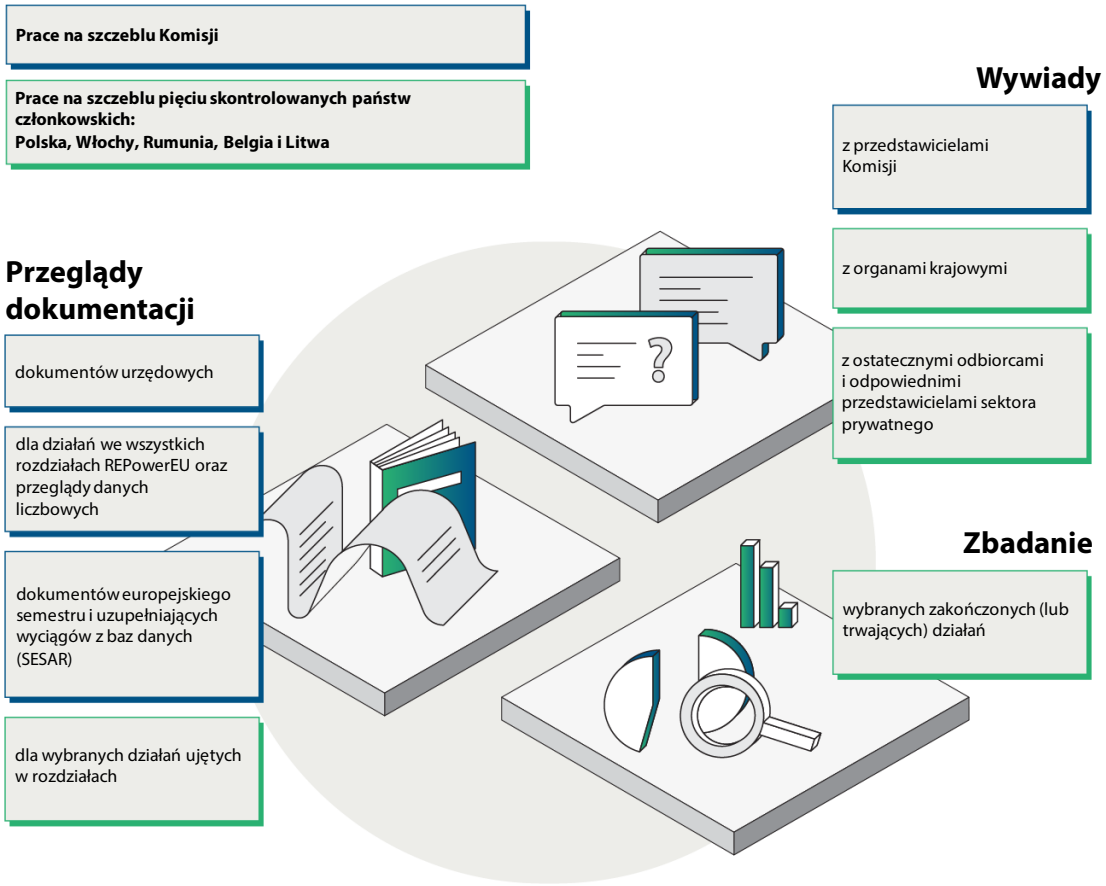

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

04 Prace kontrolne Trybunału obejmowały następujące główne elementy:

1) W odniesieniu do wszystkich 27 państw członkowskich Trybunał sprawdził, w jakim stopniu ostateczne wersje KPEiK były powiązane z planem REPowerEU i rozdziałami REPowerEU w KPO; jak zmieniały się wkłady poszczególnych państw w osiąganie poziomów docelowych w zakresie OZE między pierwotną a zmienioną wersją KPEiK; w jakim stopniu działania ujęte w rozdziałach REPowerEU w KPO przyczyniły się do realizacji zaleceń cząstkowych z 2022 r. i 2023 r. dotyczących osiągnięcia celów REPowerEU.

2) Trybunał dokonał również przeglądu zmienionych KPEiK z 2024 r. przedłożonych przez 11 państw członkowskich (Belgię, Chorwację, Francję, Hiszpanię, Litwę, Łotwę, Niemcy, Rumunię, Słowację, Węgry i Włochy). Analiza ta miała na celu zidentyfikowanie wszelkich nowych lub udoskonalonych działań w obszarach objętych kontrolą Trybunału. Łączny szacunkowy koszt działań ujętych w rozdziałach REPowerEU tych 11 państw członkowskich wynosi 34,9 mld euro, co odpowiada 54% całkowitego finansowania z RRF przydzielonego na rozdziały REPowerEU w 27 państwach członkowskich.

3) Ponadto Trybunał przeprowadził wizyty kontrolne w pięciu państwach członkowskich: Belgii, Włoszech, Litwie, Polsce i Rumunii. Łącznie państwa te odpowiadają za około 60% całkowitych szacunkowych kosztów inwestycji i reform ujętych w rozdziałach REPowerEU w KPO. W przypadku tych państw Trybunał dobrał próbę 27 inwestycji i reform, aby sprawdzić, czy są one realizowane zgodnie z planem i czy w ramach tych inwestycji i reform wypracowywane są oczekiwane wyniki. Do tego celu kontrolerzy wykorzystali kamienie milowe i wartości docelowe określone w rozdziałach REPowerEU i innych dokumentach. W stosownych przypadkach Trybunał przeprowadził również wywiady z przedstawicielami organów publicznych lub podmiotów sektora prywatnego odpowiedzialnych za realizację tych działań.

05 Prace kontrolne w terenie Trybunał rozpoczął w październiku 2024 r., a zakończył w grudniu 2025 r. Trybunał ocenił realizację planu REPowerEU w okresie od maja 2022 r. do grudnia 2025 r.

06 Niniejsza kontrola nie obejmuje działań podjętych w celu poprawy efektywności energetycznej i oszczędności energii, które są przedmiotem innej trwającej kontroli Trybunału.

07 Metodyka kontroli stosowana przez Trybunał jest zgodna z międzynarodowymi standardami rewizji finansowej ustanowionymi przez Międzynarodową Organizację Najwyższych Organów Kontroli (INTOSAI).

Załącznik II – Szacunkowe koszty podane w zatwierdzonych rozdziałach REPowerEU (UE-27, w euro, październik 2025 r.)

Państwo członkowskie	Dotacje	Pożyczki	Łączny przydział środków	Udział w łącznej kwocie
Austria	210 304 520		210 304 520	0,3%
Belgia	515 623 658	195 000 000	710 623 658	1,1%
Bułgaria	498 208 098		498 208 098	0,8%
Chorwacja	276 228 416	2 649 421 679	2 925 650 095	4,5%
Cypr	104 580 000		104 580 000	0,2%
Czechy	735 462 052		735 462 052	1,1%
Dania	302 533 137		302 533 137	0,5%
Estonia	90 040 000		90 040 000	0,1%
Finlandia	127 090 000		127 090 000	0,2%
Francja	2 826 330 141		2 826 330 141	4,3%
Niemcy	2 444 838 528		2 444 838 528	3,7%
Grecja	901 942 312		901 942 312	1,4%
Węgry	705 417 490	3 897 455 211	4 602 872 701	7,1%
Irlandia	240 000 000		240 000 000	0,4%
Włochy	2 756 950 000	8 421 000 000	11 177 950 000	17,1%
Łotwa	134 743 378		134 743 378	0,2%
Litwa	214 415 242	549 130 737	763 545 979	1,2%
Luksemburg	177 328 000		177 328 000	0,3%
Malta	69 900 000		69 900 000	0,1%
Niderlandy	792 861 550		792 861 550	1,2%

Polska	2 755 862 361	21 949 648 026	24 705 510 387	37,8%
Portugalia	950 643 356		950 643 356	1,5%
Rumunia	1 440 391 220	577 082 830	2 017 474 050	3,1%
Słowacja	441 323 351		441 323 351	0,7%
Słowenia	122 170 000		122 170 000	0,2%
Hiszpania	5 216 693 413	1 700 000 000	6 916 693 413	10,6%
Szwecja	282 469 136		282 469 136	0,4%
OGÓŁEM	25 334 349 359	39 938 738 483	65 273 087 842	100,0%

Uwaga: Łączne koszty działań w ramach REPowerEU w państwach członkowskich objętych próbą kontrolną Trybunału (wyróżnionych na zielono) szacuje się na 39 mld euro, co stanowi około 60% przydziału środków z RRF na rozdziały REPowerEU.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie dokumentacji FENIX (październik 2025 r.).

Załącznik III – Najważniejsze akty ustawodawcze i inicjatywy na rzecz utworzenia unii energetycznej i przeciwdziałania zmianie klimatu

Rok	Akt prawny / inicjatywa	Kluczowe cechy / cele
2009	Pakiet klimatyczno-energetyczny	Poziomy docelowe na rok 2020; zmiana dyrektywy w sprawie systemu handlu uprawnieniami do emisji; decyzja w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego
2013	Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu	Pierwsza ogólnounijna strategia w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu
2018	Rozporządzenie (UE) 2018/1999	Ramy KPEiK; obowiązki w zakresie monitorowania i sprawozdawczości
2019	Komunikat w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu	Wizja UE neutralnej dla klimatu do 2050 r.
	Pakiet „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”	Osiem aktów prawnych; wymogi KPEiK; działania na rzecz dekarbonizacji
2021	Europejskie prawo o klimacie (UE 2021/1119)	Prawnie wiążący cel zakładający osiągnięcie neutralności do 2050 r; redukcja emisji gazów cieplarnianych o 55% do 2030 r.
	Pakiet „Gotowi na 55”	Wnioski ustawodawcze służące osiągnięciu poziomów docelowych na 2030 r.; przeglądy dyrektyw w sprawie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej
	Zaktualizowana strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu	Wzmocnione środki przystosowawcze
2022	Plan REPowerEU	Zmniejszenie zależności od rosyjskich paliw kopalnych; bardziej ambitne poziomy docelowe w zakresie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej
2023	Dyrektywa (UE) 2023/2413	Zmiana dyrektywy (UE) 2018/2001 przez podniesienie poziomu docelowego w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do 42,5% do 2030 r. (orientacyjnie +2,5 p.p. dodatkowego finansowania)
	Zalecenia Komisji dotyczące KPEiK	Wytyczne dotyczące zaktualizowanych planów krajowych na podstawie Europejskiego prawa o klimacie
2024	Proces realizacji celu klimatycznego na 2040 r.	Ocena skutków i konsultacje dotyczące poziomu docelowego zakładającego redukcję emisji gazów cieplarnianych o 90%
2025	Wniosek dotyczący zmiany Europejskiego prawa o klimacie	Formalny wniosek dotyczący poziomu docelowego na 2040 r. (redukcja emisji gazów cieplarnianych o 90%) przedłożony Parlamentowi i Radzie

Załącznik IV – Linki do dalszych informacji technicznych

Następujące dodatkowe dokumenty są dostępne na platformie otwartych danych Europejskiego Trybunału Obrachunkowego.

1) Porównanie przez Trybunał działań wdrażających KPEiK (2024 r. w porównaniu z 2019 r.).

2) Porównanie przez Trybunał celów i poziomów docelowych zapisanych w KPEiK (2024 r. w porównaniu z 2019 r.).

3) Przeprowadzona przez Trybunał ocena zakresu, w jakim uwzględniono poszczególne zalecenia cząstkowe dotyczące REPowerEU na 2023 r.

Załącznik V – Inwestycje w ramach krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu (KPEiK) zgłoszone przez państwa członkowskie w dwuletnich sprawozdaniach z postępów z 2025 r. oraz w rozdziałach REPowerEU w KPO

Państwo członkowskie	Status	Dane w załączniku XIII	Inwestycje prywatne do 2023 r. (w euro)	Inwestycje publiczne do 2023 r. (w euro)	Oczekiwane inwestycje od 2024 r. – prywatne, publiczne i unijne (w euro)	Rozdział REPowerEU (w euro)
Niemcy	Podano do wiadomości publicznej	TAK	116 891 539 341	80 798 584 034	360 034 091 441	2 444 838 075
Niderlandy	Podano do wiadomości publicznej	TAK	9 050 166 674	10 295 469 355	18 241 327 542	735 000 000
Słowacja	Podano do wiadomości publicznej	TAK	2 329 062 915	1 048 321 360	57 717 188 851	401 050 000

Państwo członkowskie	Status	Dane w załączniku XIII	Inwestycje prywatne do 2023 r. (w euro)	Inwestycje publiczne do 2023 r. (w euro)	Oczekiwane inwestycje od 2024 r. – prywatne, publiczne i unijne (w euro)	Rozdział REPowerEU (w euro)
Francja	Podano do wiadomości publicznej	TAK	1 192 082 000	17 802 600 000	1 230 000 000	2 826 330 141
Litwa	Podano do wiadomości publicznej	TAK	840 881 176	1 607 578 509	8 931 625 487	747 560 379
Słowenia	Podano do wiadomości publicznej	TAK	779 612 903	566 554 700	–	122 170 000
Polska	Podano do wiadomości publicznej	TAK	514 990 754	4 452 892 380	32 433 823 836	24 477 415 877
Cypr	Podano do wiadomości publicznej	TAK	175 265 199	126 335 164	5 866 745 663	140 580 000

Państwo członkowskie	Status	Dane w załączniku XIII	Inwestycje prywatne do 2023 r. (w euro)	Inwestycje publiczne do 2023 r. (w euro)	Oczekiwane inwestycje od 2024 r. – prywatne, publiczne i unijne (w euro)	Rozdział REPowerEU (w euro)
Węgry	Podano do wiadomości publicznej	TAK	132 599 414	3 392 309 731	9 260 872 010	4 602 872 701
Suma częściowa			131 906 200 376	120 090 645 233	493 715 674 830	36 497 817 173
Estonia	Podano do wiadomości publicznej	TAK	71 991 044	463 454 802	3 887 466 415	90 040 000
Portugalia	Podano do wiadomości publicznej	TAK	46 686 506	3 653 256 467	4 499 915 427	855 400 000
Malta	Podano do wiadomości publicznej	TAK	1 665 562	377 924 690	1 291 887 214	69 900 000

Państwo członkowskie	Status	Dane w załączniku XIII	Inwestycje prywatne do 2023 r. (w euro)	Inwestycje publiczne do 2023 r. (w euro)	Oczekiwane inwestycje od 2024 r. – prywatne, publiczne i unijne (w euro)	Rozdział REPowerEU (w euro)
Finlandia	Podano do wiadomości publicznej	TAK	–	8 952 000 000	–	127 090 000
Bułgaria	Podano do wiadomości publicznej	TAK	–	5 072 367 012	2 782 551 994	498 208 098
Szwecja	Podano do wiadomości publicznej	TAK	–	2 182 770 078	7 653 870 422	282 469 136
Łotwa	Podano do wiadomości publicznej	TAK	–	39 162 284	28 609 943	134 743 378
Luksemburg	Podano do wiadomości publicznej	TAK	–	–	–	177 328 000

Państwo członkowskie	Status	Dane w załączniku XIII	Inwestycje prywatne do 2023 r. (w euro)	Inwestycje publiczne do 2023 r. (w euro)	Oczekiwane inwestycje od 2024 r. – prywatne, publiczne i unijne (w euro)	Rozdział REPowerEU (w euro)
Austria	Podano do wiadomości publicznej	NIE	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	210 304 520
Czechy	Podano do wiadomości publicznej	NIE	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	735 462 052
Irlandia	Podano do wiadomości publicznej	NIE	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	240 000 000
Włochy	Podano do wiadomości publicznej	NIE	nie dotyczy	nie dotyczy	nie dotyczy	11 177 950 000

Państwo członkowskie	Status	Dane w załączniku XIII	Inwestycje prywatne do 2023 r. (w euro)	Inwestycje publiczne do 2023 r. (w euro)	Oczekiwane inwestycje od 2024 r. – prywatne, publiczne i unijne (w euro)	Rozdział REPowerEU (w euro)
Chorwacja	Nie podano do wiadomości publicznej					2 925 650 095
Dania	Nie podano do wiadomości publicznej					163 585 906
Grecja	Nie podano do wiadomości publicznej					794 821 929
Rumunia	Nie podano do wiadomości publicznej					2 017 474 050

Państwo członkowskie	Status	Dane w załączniku XIII	Inwestycje prywatne do 2023 r. (w euro)	Inwestycje publiczne do 2023 r. (w euro)	Oczekiwane inwestycje od 2024 r. – prywatne, publiczne i unijne (w euro)	Rozdział REPowerEU (w euro)
Hiszpania	Nie podano do wiadomości publicznej					6 916 693 413
Belgia	W toku					705 603 658
Suma częściowa			120 343 111	20 740 935 333	20 144 301 415	28 122 724 235
OGÓŁEM			132 026 543 487	140 831 580 565	513 859 976 246	64 620 541 408

Załącznik VI – Import ropy naftowej i gazu z Rosji (UE-27, 2021–2024)

Gaz ziemny – gazociąg + LNG

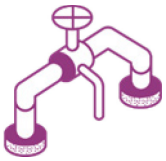

(mln metrów sześciennych)

	2021	2022	2023	2024
UE-27	153 225,5	83 823,9	33 402,8	37 843,3
Belgia	2 404,9	2 820,8	4 018,8	3 444,7
Bułgaria	2 626,5	1 205,3	0,0	0,0
Czechy	8 718,9	6 837,9	551,5	1 791,0
Dania	0,0	0,0	0,0	0,0
Niemcy	55 443,3	25 941,1	0,0	0,0
Estonia	58,1	0,0	0,0	0,0
Irlandia	0,0	0,0	0,0	0,0
Grecja	2 604,0	1 000,7	2 111,1	3 339,8
Hiszpania	3 219,5	4 982,8	6 465,5	6 436,2
Francja	10 755,6	8 149,5	6 009,9	7 406,4
Chorwacja	0,0	0,0	0,0	0,0
Włochy	29 170,7	13 987,6	2 931,0	5 696,2
Cypr	0,0	0,0	0,0	0,0
Łotwa	1 187,0	189,8	0,0	0,0
Litwa	887,2	279,0	0,0	0,0
Luksemburg	141,6	0,0	1,9	0,0
Węgry	7 105,0	7 671,0	6 413,0	4 064,0
Malta	0,0	0,0	0,0	0,0
Niderlandy	9 176,7	3 910,0	1 357,9	2 127,1
Austria	0,0	0,0	0,0	0,0
Polska	10 468,2	2 986,3	0,0	0,0
Portugalia	780,1	298,7	366,6	246,1
Rumunia	2 765,9	365,5	0,0	0,0
Słowenia	128,8	71,8	0,0	0,0
Słowacja	3 536,0	2 388,0	2 877,0	3 089,0
Finlandia	1 927,0	673,0	181,0	141,0
Szwecja	120,2	64,9	117,6	62,0

Źródło: Eurostat.

Gaz ziemny – LNG

(mln metrów sześciennych)

	2021	2022	2023	2024
UE-27	12 019,8	17 094,8	19 178,0	20 048,9
Belgia	1 340,3	2 733,0	4 006,1	3 444,7
Bułgaria	0,0	0,0	0,0	0,0
Czechy	0,0	0,0	0,0	0,0
Dania	0,0	0,0	0,0	0,0
Niemcy	0,0	0,0	0,0	0,0
Estonia	28,8	0,0	0,0	0,0
Irlandia	0,0	0,0	0,0	0,0
Grecja	0,0	184,2	777,4	264,7
Hiszpania	3 219,5	4 982,8	6 465,5	6 436,2
Francja	3 462,3	5 588,3	6 005,4	7 398,8
Chorwacja	0,0	0,0	0,0	0,0
Włochy	0,0	193,0	89,0	89,5
Cypr	0,0	0,0	0,0	0,0
Łotwa	5,9	0,0	0,0	0,0
Litwa	0,0	0,0	0,0	0,0
Luksemburg	0,0	0,0	0,0	0,0
Węgry	0,0	0,0	0,0	0,0
Malta	0,0	0,0	0,0	0,0
Niderlandy	2 824,4	2 764,1	1 169,4	1 965,9
Austria	0,0	0,0	0,0	0,0
Polska	75,4	51,7	0,0	0,0
Portugalia	780,1	298,7	366,6	246,1
Rumunia	0,0	0,0	0,0	0,0
Słowenia	0,0	0,0	0,0	0,0
Słowacja	0,0	0,0	0,0	0,0
Finlandia	163,0	234,0	181,0	141,0
Szwecja	120,2	64,9	117,6	62,0

Źródło: Eurostat.

Ropa naftowa

(w tys. ton)

	2021	2022	2023	2024
UE-27	112 447,9	88 429,8	14 367,9	11 705,0
Belgia	8 382,4	6 123,7	0,0	0,0
Bułgaria	0,0	0,0	0,0	0,0
Czechy	3 418,0	4 161,0	4 307,0	2 715,0
Dania	847,8	72,8	0,0	0,0
Niemcy	27 741,0	22 392,0	205,0	:
Estonia	0,0	0,0	0,0	0,0
Irlandia	0,0	0,0	0,0	0,0
Grecja	3 063,1	606,5	0,0	0,0
Hiszpania	2 569,2	698,5	0,0	0,0
Francja	2 995,0	2 130,0	0,0	0,0
Chorwacja	0,0	0,0	0,0	0,0
Włochy	5 757,9	12 075,5	0,0	0,0
Cypr	0,0	0,0	0,0	0,0
Łotwa	0,0	0,0	0,0	0,0
Litwa	6 398,8	1 416,0	0,0	0,0
Luksemburg	0,0	0,0	0,0	0,0
Węgry	3 497,0	5 136,0	4 807,0	4 988,0
Malta	0,0	0,0	0,0	0,0
Niderlandy	16 930,4	12 599,3	0,0	0,0
Austria	530,3	69,6	0,0	0,0
Polska	14 982,8	11 316,6	499,9	0,0
Portugalia	0,0	0,0	0,0	0,0
Rumunia	1 811,3	2 299,8	0,0	0,0
Słowenia	0,0	0,0	0,0	0,0
Słowacja	5 467,0	5 249,0	4 549,0	4 002,0
Finlandia	6 491,0	1 603,0	0,0	0,0
Szwecja	1 564,9	480,6	0,0	0,0

Źródło: Eurostat.

Załącznik VII – Instrumenty finansowe jako działania w ramach RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU

	Nr referencyjny działania	Nazwa działania	Kwota *(mln euro)*
ES	ES-C[C31]-I[I2]	System wspierania produkcji i wykorzystania wodoru odnawialnego	1 600,0
	ES-C[C31]-I[I3]	Program dotacji mający na celu wspieranie łańcucha wartości odnawialnych źródeł energii i magazynowania	1 000,0
	ES-C[C31]-I[I6]	Program dotacji na projekty dekarbonizacji (dotacje)	430,0
	ES-C[C31]-I[I8]	System wsparcia projektów dekarbonizacji (pożyczki)	1 050,0
HU	HU-C[C10]-I[I12]	Ustanowienie instrumentu finansowego w celu poprawy efektywności energetycznej przedsiębiorstw	461,0
	HU-C[C10]-I[I13]	Ustanowienie instrumentu finansowego w celu poprawy efektywności energetycznej budynków mieszkalnych i rozwiązania problemu ubóstwa energetycznego	589,3
	HU-C[C10]-I[I14]	Ustanowienie instrumentu finansowego w celu zwiększenia liczby stacji ładowania pojazdów elektrycznych	79,2
	HU-C[C10]-I[I15]	Ustanowienie instrumentu finansowego wspierającego zakup pojazdów elektrycznych o napędzie bateryjnym przez dostawców flot	52,6
	HU-C[C10]-I[I16]	Ustanowienie instrumentu finansowego wspierającego poszukiwanie i eksploatację energii geotermalnej	351,3
IT	IT-C[M7]-I[I12]	Instrument finansowy na rzecz budowania czołowej pozycji na arenie międzynarodowej, w sektorze przemysłowym oraz badawczo-rozwojowym w dziedzinie autobusów bezemisyjnych	100,0
	IT-C[M7]-I[I16]	Wsparcie dla MŚP w zakresie własnego wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych	320,0
	IT-C[M7]-I[I17]	Instrument finansowy na rzecz termomodernizacji mieszkań publicznych i socjalnych oraz gospodarstw domowych o niskich dochodach i znajdujących się w trudnej sytuacji	1 381,0
LT	LT-C[C8]-I[H-3-1-.H-3-1-]	Wsparcie dla elektrowni wykorzystujących OZE (energia słoneczna i wiatrowa na lądzie)	549,1
PL	PL-C[G]-I[3.1.4]	Wsparcie na rzecz krajowego systemu energetycznego (Fundusz Wsparcia Energetyki)	16 270,3
	PL-C[G]-I[3.1.5]	Budowa morskich farm wiatrowych (Fundusz na rzecz Morskiej Energetyki Wiatrowej)	4 785,0
			Ogółem: 29 018,8 mln euro

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy na podstawie dokumentacji FENIX (styczeń 2025 r.).

Załącznik VIII – Wskaźniki wykonania REPowerEU zawarte we wniosku dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego ramy wykonania na okres po 2027 r. i istotne dla zakresu kontroli Trybunału

Obszar polityki (poziom 1)	Obszar polityki (poziom 2)	#	Obszar interwencji	Wskaźnik produktu	Wskaźnik rezultatu
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	172	**Produkcja energii elektrycznej z wykorzystaniem technologii skupiania światła słonecznego**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii elektrycznej (MW)	Roczne emisje gazów cieplarnianych, których uniknięto, w tCO_2 Redukcja zanieczyszczeń w tonach (PM2,5 i NOx); Liczba osób mających dostęp do energii elektrycznej w państwach trzecich – w podziale na nowo uzyskany dostęp i udoskonalony dostęp;
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	173	**Wytwarzanie energii elektrycznej z wykorzystaniem technologii fotowoltaicznej**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii elektrycznej (MW)	
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	174	**Wytwarzanie energii elektrycznej z lądowej energii wiatrowej**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii elektrycznej (MW)	
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	175	**Wytwarzanie energii elektrycznej z morskiej energii wiatrowej**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii elektrycznej (MW)	
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	176	**Wytwarzanie energii elektrycznej z energii geotermalnej**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii elektrycznej z energii geotermalnej (MW)	
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	177	**Wytwarzanie energii elektrycznej z energii wodnej**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii elektrycznej (MW) z energii wodnej	
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	178	**Wytwarzanie energii elektrycznej z energii oceanicznej**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii elektrycznej (MW) według rodzaju (energia fal, energia pływów)	
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	182	**Wytwarzanie energii elektrycznej**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii	

Obszar polityki (poziom 1)	Obszar polityki (poziom 2)	#	Obszar interwencji	Wskaźnik produktu	Wskaźnik rezultatu
			z wodoru odnawialnego	elektrycznej (MW) z wodoru odnawialnego	
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	184	**Energia ze źródeł odnawialnych na potrzeby sieci odizolowanych i systemów samodzielnych**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii elektrycznej (MW)	
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	185	**Wytwarzanie energii elektrycznej z wykorzystaniem innych innowacyjnych odnawialnych źródeł energii, zgodnie z definicją określoną w dyrektywie 2018/2001**	Nowa lub dodatkowa zainstalowana moc w produkcji energii elektrycznej (MW)	
Energia	Wytwarzanie energii elektrycznej	186	**Transgraniczne projekty dotyczące energii odnawialnej zgodnie z rozporządzeniem w sprawie instrumentu „Łącząc Europę”**	— Nowa lub dodatkowa moc energii ze źródeł odnawialnych zainstalowana na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej, ogrzewania i chłodzenia, produkcji lub transportu wodoru odnawialnego (MW) — Nowa lub dodatkowa zainstalowana pojemność magazynowa (w MWh)	Roczne emisje gazów cieplarnianych, których uniknięto, w tCO_2 Redukcja zanieczyszczeń (w tonach)
Energia	Odporność wytwarzania energii	187	**Działania ukierunkowane na odporność źródeł energii i wytwarzania energii na zmianę klimatu**	Zdolność wytwarzania energii elektrycznej o zwiększonej odporności	Wartość aktywów, na które działania w zakresie odporności na zmianę klimatu mają korzystny wpływ, lub liczba ludności, której działania te przynoszą korzyści
Energia	Sieć i magazynowanie	238	**Dystrybucja energii elektrycznej**	— Zainstalowane nowe lub dodatkowe linie (w km)	Dywersyfikacja dostaw Zwiększenie integracji

Obszar polityki (poziom 1)	Obszar polityki (poziom 2)	#	Obszar interwencji	Wskaźnik produktu	Wskaźnik rezultatu
				— Liczba zainstalowanych urządzeń — Nowa lub zainstalowana zdolność produkcyjna (GW)	odnawialnych źródeł energii
Energia	Sieć i magazynowanie	239	**Infrastruktura energetyczna o znaczeniu transgranicznym zgodnie z rozporządzeniem TEN-E**	— Zainstalowane nowe lub dodatkowe linie (w km) — Liczba zainstalowanych urządzeń — Nowa lub zainstalowana zdolność produkcyjna (GW)	
Energia	Sieć i magazynowanie	240	**Instalacja inteligentnych systemów energetycznych na poziomie sieci**	— Liczba zainstalowanych inteligentnych liczników — Liczba cyfrowych systemów zarządzania inteligentnymi systemami energetycznymi	Liczba dodatkowych użytkowników podłączonych do inteligentnych systemów energetycznych
Energia	Sieć i magazynowanie	241	**Magazynowanie energii elektrycznej**	— Pojemność magazynowa (MWh) — Dodatkowa zdolność powiązana z elastycznością (GW) — Moc zainstalowana (GW)	
Energia	Sieć i magazynowanie	242	**Magazynowanie energii cieplnej**	— Pojemność magazynowa (MWh) — Dodatkowa zdolność powiązana z elastycznością (GW) — Moc zainstalowana (GW)	Dywersyfikacja dostaw Zwiększenie integracji odnawialnych źródeł energii
Energia	Sieć i magazynowanie	243	**Przesyłanie energii elektrycznej**	— Zainstalowane nowe lub dodatkowe linie (w km)	

Obszar polityki (poziom 1)	Obszar polityki (poziom 2)	#	Obszar interwencji	Wskaźnik produktu	Wskaźnik rezultatu
				— Liczba zainstalowanych urządzeń — Moc nowa lub zainstalowana (GW)	
Energia	Sieć i magazynowanie	244	**Przesyłanie energii elektrycznej przeznaczonej przede wszystkim na energię ze źródeł odnawialnych**		
Energia	Sieć i magazynowanie	245	**Działania ukierunkowane na odporność sieci energetycznych i magazynowania energii na zmianę klimatu**		Wartość aktywów, na które działania w zakresie odporności na zmianę klimatu mają korzystny wpływ, lub liczba ludności, której działania te przynoszą korzyści
Energia	Finansowanie energii	251	**Inne inwestycje w sektorze energetycznym związane z zieloną transformacją**	Liczba projektów – w podziale na rodzaje działań	
Energia	Reformy	253	**Polityka i ramy regulacyjne: Energia**	— Liczba ustaw, które zostały przyjęte lub weszły w życie — Liczba zakończonych przygotowań lub ocen polityk — Liczba zakończonych konsultacji z zainteresowanymi stronami — Liczba obowiązujących rozporządzeń wykonawczych lub wytycznych — Liczba strategii lub ram, których przyjęcie zakończono — Liczba opracowanych usług publicznych lub procesów — Liczba wydarzeń TAIEX	
Energia	Reformy	254	**Energia ze źródeł odnawialnych**		
Energia	Reformy	255	**Infrastruktura energetyczna i sieci energetyczne**		
Energia	Reformy	256	**Elastyczność / reformy zorientowane na magazynowanie energii ze źródeł niekopalnych**		

Obszar polityki (poziom 1)	Obszar polityki (poziom 2)	#	Obszar interwencji	Wskaźnik produktu	Wskaźnik rezultatu
				zorganizowanych w celu wsparcia administracji publicznych państw spoza UE — Liczba projektów związanych ze współpracą partnerską zorganizowanych w celu wsparcia administracji publicznych państw spoza UE — Liczba odpowiednich polityk publicznych opracowanych / zmienionych lub wdrażanych w państwach spoza UE	

Załącznik IX – Działania finansowane z RRF ujęte w rozdziałach REPowerEU, które zostały zbadane w toku niniejszej kontroli – realizowane w pięciu państwach członkowskich

Państwo członkowskie	Nr działania	Reformy lub inwestycje	Działanie	Początkowa kwota (w euro)	Skorygowana kwota (IV kw. 2025 r. – w euro)	Opóźnienie	Planowane inwestycje zostaną ukończone po 2026 r.	Poziomy docelowe zostały określone jasno i w sposób ilościowy, jeśli chodzi o oszczędności energii, zdolności produkcyjne bądź rozbudowę sieci	Uwagi
Belgia	BE-C[C73]-R[R-704]	Reforma	Przyspieszenie transformacji energetycznej	0	0	TAK	nie dotyczy	NIE	Opóźnienie
Belgia	BE-C[C73]-R[R-703]	Reforma	Obowiązek stosowania instalacji fotowoltaicznych przez dużych konsumentów	0	0	NIE	TAK	NIE	Reforma nakładająca wymóg instalowania paneli fotowoltaicznych w budynkach prywatnych – BRAK dostępnego wykazu właścicieli budynków objętych tym obowiązkiem
Belgia	BE-C[C73]-I[I-720]	Inwestycje	Wyspa energetyki morskiej – działanie na szczeblu federalnym	100 000 000	100 000 000	TAK	TAK	NIE	Ograniczenie zakresu – wyspa nie ma już zostać połączona z Anglią i Danią. Budowę połączenia z drugą farmą wiatrową (1,4 GW) wstrzymano, a projekt połączenia HVDC z trzecią farmą wiatrową (również 1,4 GW) zamrożono ze względu na przekroczenie budżetu. Oddziaływanie projektu dopiero po zakończeniu RRF
Belgia	BE-C[C72]-I[I-712]	Inwestycje	Infrastruktura do importu energii	14 000 000	0	TAK	TAK	NIE	Projekt anulowany i usunięty z rozdziału REPowerEU

Państwo członkowskie	Nr działania	Reformy lub inwestycje	Działanie	Początkowa kwota (w euro)	Skorygowana kwota (IV kw. 2025 r. – w euro)	Opóźnienie	Planowane inwestycje zostaną ukończone po 2026 r.	Poziomy docelowe zostały określone jasno i w sposób ilościowy, jeśli chodzi o oszczędności energii, zdolności produkcyjne bądź rozbudowę sieci	Uwagi
Belgia	BE-C[C72]-I[I-715]	Inwestycje	„Backbone for H2”	95 000 000	0	TAK	TAK	NIE	Projekt anulowany i usunięty z rozdziału REPowerEU
Belgia	BE-C[C73]-I[I-717]	Inwestycje	Optymalizacja dystrybucji energii – Region Waloński	76 000 000	76 000 000	NIE	NIE	NIE	Realizacja w toku
Włochy	IT-C[M7]-R[R1]	Reforma	Usprawnienie procedur wydawania pozwoleń na instalacje produkcji energii ze źródeł odnawialnych na szczeblu centralnym i lokalnym	0	0	NIE	nie dotyczy	NIE	Zrealizowano
Włochy	IT-C[M7]-I[I6]	Inwestycje	Projekty dotyczące transgranicznych elektroenergetycznych połączeń międzysystemowych między Włochami a krajami sąsiadującymi	60 000 000	0	NIE	TAK	TAK	Projekt anulowany i usunięty z rozdziału REPowerEU
Włochy	IT-C[M7]-I[I14]	Inwestycje	Infrastruktura na potrzeby transgranicznego eksportu gazu	45 000 000	45 000 000	NIE	TAK	NIE	Realizacja w toku
Włochy	IT-C[M7]-I[I4]	Inwestycje	Połączenie przez Morze Tyrreńskie	500 000 000	500 000 000	NIE	TAK	TAK	Realizacja w toku
Włochy	IT-C[M7]-I[I5]	Inwestycje	SA.CO.I 3	200 000 000	200 000 000	NIE	TAK	NIE	Realizacja w toku

Państwo członkowskie	Nr działania	Reformy lub inwestycje	Działanie	Początkowa kwota (w euro)	Skorygowana kwota (IV kw. 2025 r. – w euro)	Opóźnienie	Planowane inwestycje zostaną ukończone po 2026 r.	Poziomy docelowe zostały określone jasno i w sposób ilościowy, jeśli chodzi o oszczędności energii, zdolności produkcyjne bądź rozbudowę sieci	Uwagi
Włochy	IT-C[M7]-I[I13]	Inwestycje	Linia Adriatycka – etap 1 (tłocznia gazu w Sulmonie i gazociąg Sestino–Minerbio)	375 000 000	375 000 000	NIE	TAK	NIE	Oddziaływanie projektu dopiero po zakończeniu RRF
Litwa	LT-C[C8]-R[H-1-3-.H-1-3-]	Reforma	Zwiększenie zdolności produkcyjnych w zakresie OZE	98 603 040	121 260 640	TAK	TAK	TAK	Realizacja w toku
Litwa	LT-C[C8]-I[H-3-1-.H-3-1-]	Inwestycje	Wsparcie dla elektrowni wykorzystujących odnawialne źródła energii (energia słoneczna i wiatrowa na lądzie)	549 130 737	549 130 737	TAK	TAK	NIE	W toku – opóźnienia w realizacji
Litwa	LT-C[C8]-I[H-1-2-.H-1-2-]	Inwestycje	„Wsparcie zakupu ekologicznych pojazdów żeglugi śródlądowej”	9 091 000	9 091 000	TAK	NIE	NIE	W toku – opóźnienia w realizacji – ograniczenie zakresu
Polska	PL-C[G]-R[1.2.2]	Reforma	Usuwanie barier ograniczających integrację odnawialnych źródeł energii z sieciami elektroenergetycznymi	0	0	TAK	nie dotyczy	NIE	Realizacja w toku
Polska	PL-C[G]-I[3.2.1]	Inwestycje	Budowa infrastruktury gazu ziemnego umożliwiającej zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego	630 940 000	515 162 159	NIE	TAK	NIE	Ograniczenie zakresu Oddziaływanie projektu dopiero po zakończeniu RRF

Państwo członkowskie	Nr działania	Reformy lub inwestycje	Działanie	Początkowa kwota (w euro)	Skorygowana kwota (IV kw. 2025 r. – w euro)	Opóźnienie	Planowane inwestycje zostaną ukończone po 2026 r.	Poziomy docelowe zostały określone jasno i w sposób ilościowy, jeśli chodzi o oszczędności energii, zdolności produkcyjne bądź rozbudowę sieci	Uwagi
Polska	PL-C[G]-I[3.1.4]	Inwestycje	Wsparcie dla krajowego systemu energetycznego (Fundusz Wsparcia Energetyki)	17 068 511 630	15 045 143 508	NIE	TAK	NIE	Ograniczenie zakresu Oddziaływanie projektu dopiero po zakończeniu RRF
Polska	PL-C[G]-I[3.1.5]	Inwestycje	Budowa morskich farm wiatrowych (Fundusz na rzecz Morskiej Energetyki Wiatrowej)	4 785 000 000	2 226 154 567	TAK	TAK	NIE	Ograniczenie zakresu Oddziaływanie projektu dopiero po zakończeniu RRF
Polska	PL-C[G]-I[1.2.4]	Inwestycje	Budowa lub modernizacja sieci dystrybucyjnych energii elektrycznej na obszarach wiejskich w celu umożliwienia przyłączenia nowych odnawialnych źródeł energii	971 578 098	790 493 575	NIE	NIE	TAK	Ograniczenie zakresu Realizacja w toku
Polska	PL-C[G]-I[1.2.3]	Inwestycje	Rozwój sieci przesyłowych, inteligentna infrastruktura elektroenergetyczna	599 933 126	756 833 126	TAK	NIE	TAK	Realizacja w toku
Polska	PL-C[G]-I[1.1.2]	Inwestycje	Instalacje OZE wdrażane przez społeczności energetyczne	188 520 000	332 035 143	TAK	NIE	NIE	Realizacja w toku

Państwo członkowskie	Nr działania	Reformy lub inwestycje	Działanie	Początkowa kwota (w euro)	Skorygowana kwota (IV kw. 2025 r. – w euro)	Opóźnienie	Planowane inwestycje zostaną ukończone po 2026 r.	Poziomy docelowe zostały określone jasno i w sposób ilościowy, jeśli chodzi o oszczędności energii, zdolności produkcyjne bądź rozbudowę sieci	Uwagi
Rumunia	RO-C[C16]-R[R1.0]	Reforma	Stworzenie ram prawnych dla wykorzystania gruntów państwowych jako obszarów przyspieszonego rozwoju inwestycji w OZE	3 011 752	3 011 752	TAK	nie dotyczy	NIE	Działanie obejmuje również pewne inwestycje w sprzęt. Opóźnienia w dostawach sprzętu
Rumunia	RO-C[C16]-I[I5.0]	Inwestycje	Cyfryzacja, zwiększenie efektywności i modernizacja krajowej elektroenergetycznej sieci przesyłowej	56 237 200	51 788 527	TAK	NIE	TAK	3 poddziałania Różne opóźnienia w realizacji
Rumunia	RO-C[C16]-I[I4.0]	Inwestycje	System bonów na dotacje w celu przyspieszenia wdrażania instalacji produkcji energii ze źródeł odnawialnych przez gospodarstwa domowe	610 762 268	305 381 134	TAK	NIE	NIE	Opóźnienia w realizacji

Państwo członkowskie	Nr działania	Reformy lub inwestycje	Działanie	Początkowa kwota (w euro)	Skorygowana kwota (IV kw. 2025 r. – w euro)	Opóźnienie	Planowane inwestycje zostaną ukończone po 2026 r.	Poziomy docelowe zostały określone jasno i w sposób ilościowy, jeśli chodzi o oszczędności energii, zdolności produkcyjne bądź rozbudowę sieci	Uwagi
Rumunia	RO-C[C16]-I[I6.0]	Inwestycje	Projekt pilotażowy dotyczący instalacji pływających paneli fotowoltaicznych o mocy 20 MW na kanałach nawadniających	17 000 000	0	TAK	TAK	TAK	Projekt anulowany i usunięty z rozdziału REPowerEU
Rumunia	RO-C[C16]-I[I2.0]	Inwestycje	Nowe zdolności produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych	460 000 000	460 000 000	TAK	TAK	TAK	Realizacja w toku
OGÓŁEM				**27 513 318 851**	**22 461 485 868**				

Uwaga: Działania te stanowią ogółem 44% łącznego przydziału środków na rozdziały REPowerEU.

Źródło: Europejski Trybunał Obrachunkowy.

Skróty

Skrót	Definicja / wyjaśnienie
CEF	instrument „Łącząc Europę”
ETS	system handlu uprawnieniami do emisji
HVDC	linia wysokiego napięcia prądu stałego
KPEiK	krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu
KPO	plan odbudowy i zwiększania odporności
LNG	skroplony gaz ziemny
OZE	odnawialne źródła energii
RRF	Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności
TEN-E	Transeuropejskie sieci energetyczne
TFUE	Traktat o funkcjonowaniu UE

Glosariusz

Termin	Definicja / wyjaśnienie
„Gotowi na 55”	Unijny pakiet legislacyjny mający przyczynić się do osiągnięcia celów klimatycznych, a w szczególności celu polegającego na ograniczeniu unijnych emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 55% do 2030 r.
Europejski semestr	Roczny cykl zapewniający ramowe zasady koordynacji polityki gospodarczej państw członkowskich i monitorowania postępów.
FENIX	Baza danych Komisji wykorzystywana do zarządzania Instrumentem na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności.
Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności	Unijny mechanizm wsparcia finansowego mający na celu złagodzenie gospodarczych i społecznych skutków pandemii COVID-19 oraz pobudzenie odbudowy i sprostanie wyzwaniom związanym z dążeniem ku bardziej ekologicznej i cyfrowej przyszłości.
Kamień milowy	Jakościowa miara postępów państwa członkowskiego w realizacji reformy lub inwestycji przewidzianej w planie odbudowy i zwiększania odporności.
Krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu	Dokument, w którym przedstawione są polityki i działania danego państwa członkowskiego na rzecz osiągnięcia unijnych celów klimatycznych. Obejmuje okres dziesięciu lat.
Plan odbudowy i zwiększania odporności	Dokument określający planowane przez dane państwo członkowskie reformy i inwestycje w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności.
Połączenie międzysystemowe	Linia przesyłowa łącząca sieci krajowe dwóch państw członkowskich UE lub część sieci łącząca państwo członkowskie z państwem spoza UE, która znajduje się poza terytorium UE.
REPowerEU	Inicjatywa UE mająca na celu uniezależnienie się od paliw kopalnych, dywersyfikację dostaw energii i przyspieszenie przejścia na czystą energię.
Rozdział REPowerEU	Rozdział dodany do wstępnych wersji planów odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich, w którym określono reformy i inwestycje przewidziane przez dane państwo w ramach REPowerEU.
Wartość docelowa	Ilościowa miara postępów państwa członkowskiego w realizacji konkretnej reformy lub inwestycji przewidzianej w planie odbudowy i zwiększania odporności.
Wspólny wskaźnik	Miara postępów poczynionych w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich, a tym samym w osiąganiu celów RRF.
Zalecenia dla poszczególnych krajów	Wytyczne wydawane co roku przez Komisję w ramach europejskiego semestru, które są skierowane do poszczególnych państw członkowskich i dotyczą ich polityki makroekonomicznej, budżetowej i strukturalnej.

Odpowiedzi Komisji

https://www.eca.europa.eu/pl/publications/SR-2026-21

Kalendarium

https://www.eca.europa.eu/pl/publications/SR-2026-21

Zespół kontrolny

W sprawozdaniach specjalnych Trybunału przedstawiane są wyniki kontroli dotyczących obszarów polityki i programów UE bądź kwestii związanych z zarządzaniem w wybranych obszarach budżetowych. Trybunał wybiera i opracowuje zadania kontrolne tak, aby osiągnąć jak największe oddziaływanie, biorąc przy tym pod uwagę kryteria takie jak zagrożenia dla realizacji celów lub zgodności, poziom dochodów lub wydatków w danym obszarze, nadchodzące zmiany oraz interes polityczny i społeczny.

Niniejsza kontrola wykonania zadań została przeprowadzona przez Izbę IV, zajmującą się obszarami regulacji rynków i konkurencyjnej gospodarki. Izbie tej przewodniczy członek Trybunału Petri Sarvamaa. Kontrolą kierował członek Trybunału Mihails Kozlovs, a w działania kontrolne zaangażowani byli: Edite Dzalbe, szefowa gabinetu; Laura Graudina, attaché; Juan Ignacio Gonzalez Bastero, kierownik; Stefano Sturaro, koordynator zadania; a także kontrolerzy: Stefan-Razvan Hagianu, Ezio Guglielmi i Aikaterini Kiousi. Alexandra-Elena Mazilu zapewniła wsparcie graficzne, a Irene Lopez Arranz odpowiadała za wsparcie administracyjne.

Od lewej: Stefan-Razvan Hagianu, Ezio Guglielmi, Aikaterini Kiousi,
Juan Ignacio Gonzalez Bastero, Mihails Kozlovs, Stefano Sturaro, Irene Lopez Arranz.

PRAWA AUTORSKIE

© Unia Europejska, 2026.

Polityka Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w zakresie ponownego wykorzystywania dokumentów została określona w decyzji Trybunału nr 6-2019 w sprawie polityki otwartych danych oraz ponownego wykorzystywania dokumentów.

O ile nie wskazano inaczej (np. nie zamieszczono szczegółowych adnotacji o prawach autorskich), treści Europejskiego Trybunału Obrachunkowego będące własnością UE objęte są licencją Creative Commons Uznanie autorstwa 4.0 Międzynarodowe (CC BY 4.0). Oznacza to, że co do zasady ponowne wykorzystanie jest dozwolone, pod warunkiem że treści zostaną odpowiednio oznaczone i zostaną wskazane dokonane w nich zmiany. W przypadku ponownego wykorzystania treści Trybunału niedozwolone jest zmienianie ich oryginalnego znaczenia albo przesłania. Trybunał nie ponosi odpowiedzialności za jakiekolwiek konsekwencje ponownego wykorzystywania.

Jeżeli konkretna treść wskazuje na możliwą do zidentyfikowania osobę fizyczną – tak jak w przypadku zdjęć, na których widoczni są pracownicy Trybunału – lub zawiera prace stron trzecich, wymagane jest uzyskanie dodatkowego zezwolenia.

W takim przypadku uzyskane dodatkowe zezwolenie na ponowne wykorzystanie określonej treści unieważnia i zastępuje wspomniane wcześniej zezwolenie ogólne. Powinny być w nim wyraźnie wskazane wszelkie ograniczenia dotyczące wykorzystania treści.

W celu wykorzystania lub powielenia treści niebędącej własnością UE konieczne może być wystąpienie o zgodę bezpośrednio do właścicieli praw autorskich.

Zdjęcie na stronie tytułowej: © teerapon – stock.adobe.com.

Ikony flag na rys. 11, w tabeli 4 oraz w tabeli w załączniku VII: rysunki te zostały opracowane z wykorzystaniem zasobów z Adobe Stock / By Black White Mouse. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Oprogramowanie lub dokumenty objęte prawem własności przemysłowej, takie jak patenty, znaki towarowe, wzory użytkowe, znaki graficzne i nazwy, nie są objęte polityką Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w zakresie ponownego wykorzystywania.

Na stronach internetowych instytucji Unii Europejskiej dostępnych w domenie europa.eu zamieszczane są linki do stron zewnętrznych. Trybunał nie ma kontroli nad ich zawartością i w związku z tym zachęca użytkowników, aby we własnym zakresie zapoznali się z polityką ochrony prywatności i polityką w zakresie praw autorskich obowiązującymi na tych stronach.

Wykorzystywanie znaku graficznego Europejskiego Trybunału Obrachunkowego

Znak graficzny Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nie może być wykorzystywany bez uprzedniej zgody Trybunału.

HTML	ISBN 978-92-849-7982-0	ISSN 1977-5768	doi:10.2865/9720785	QJ-01-26-035-PL-Q
PDF	ISBN 978-92-849-7983-7	ISSN 1977-5768	doi:10.2865/1255634	QJ-01-26-035-PL-N

CYTOWANIE

Europejski Trybunał Obrachunkowy, sprawozdanie specjalne 21/2026 pt. „Wdrażanie planu REPowerEU wymaga nowego impulsu”, Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2026.

Plan REPowerEU stanowi odpowiedź UE na kryzys energetyczny wywołany inwazją Rosji na Ukrainę. Szacuje się, że do 2030 r. około 300 mld euro zostanie przeznaczone na dodatkowe inwestycje na rzecz stopniowego zaprzestania importu rosyjskich paliw kopalnych.

W ramach kontroli Trybunał ocenił skuteczność zarządzania planem i sposób jego wdrażania, jeśli chodzi o dywersyfikację dostaw, zwiększenie zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych i stworzenie lepszych transgranicznych połączeń międzysystemowych.

Kontrolerzy stwierdzili, że UE znacznie zmniejszyła swoją zależność od rosyjskich paliw kopalnych. Uruchomione do tej pory dodatkowe inwestycje są jednak nadal niewystarczające do osiągnięcia bardziej ambitnych poziomów docelowych dotyczących zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych. W planie nie przewidziano też solidnych systemów, które pozwalałyby monitorować postępy i wiarygodnie potwierdzić wypracowane osiągnięcia.

Trybunał zalecił wzmocnienie mechanizmów wdrażania, wyeliminowanie luk w finansowaniu, poprawę zarządzania kluczowymi inwestycjami transgranicznymi oraz ustanowienie solidnych wskaźników wykonania.

Sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego przedstawiono na podstawie art. 287 ust. 4 akapit drugi TFUE.

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

Urząd Publikacji Unii Europejskiej

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUKSEMBURG

Tel.: +352 4398-1

Formularz kontaktowy: eca.europa.eu/pl/contact
Strona internetowa: eca.europa.eu
Media społecznościowe: @EUauditors